

Bryssel den 23.11.2017
COM(2017) 693 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Rapport om den europeiska koldioxidmarknadens funktion

Innehåll

Förteckning över akronymer och förkortningar	3
1. INLEDNING	5
2. INFRASTRUKTUREN FÖR EU:s UTSLÄPPSHANDELSSYSTEM	7
2.1. Verksamheter, anläggningar och luftfartygsoperatörer som omfattas.....	7
2.2. Unionsregistret och Europeiska unionens transaktionsförteckning (EUTL)	9
3. KOLDIOXIDMARKNADENS FUNKTION 2016.....	10
3.1. Tillgång: utsläppsrätter i omlopp.....	11
3.1.1. Tak.....	11
3.1.2. Utfärdade utsläppsrätter	12
3.1.3. Internationella reduktionsenheter	22
3.2. Efterfrågan: utsläppsrätter som har tagits ur omlopp.....	24
3.3. Balansera tillgång och efterfrågan	24
4. LUFTFART	28
5. MARKNADSÖVERSIKT	30
5.1. Utsläppsrätternas rättsliga egenskaper och skattebehandling	31
6. ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH VERIFIERING AV UTSLÄPP	32
7. ÖVERSIKT ÖVER ADMINISTRATIVA ORDNINGAR	35
8. EFTERLEVNAD OCH VERKSTÄLLANDE	36
9. SLUTSATSER OCH UTSIKTER	38
BILAGA	39

Förteckning över akronymer och förkortningar

AVR	Förordningen om ackreditering och verifiering
CA	Behörig myndighet
CCS	Avskiljning och lagring av koldioxid
CDM	Mekanismen för ren utveckling
CER	Certifierad utsläppsminskning
Corsia	Systemet för kompensation för och minskning av koldioxidutsläpp inom internationell luftfart
EA	Det europeiska ackrediteringssamarbetet
EES	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
EEX	European Energy Exchange
EIB	Europeiska investeringsbanken
ERU	Utsläppsminskningenheter
EU ETS	EU:s utsläppshandelssystem
EUTL	Europeiska unionens transaktionsförteckning
GHG	Växthusgas
Icao	Internationella civila luftfartsorganisationen
ICE	ICE Future Europe
JI	Mekanismen för gemensamt genomförande
MAR	Förordningen om marknadsmissbruk
Mifid 2	Direktivet om marknader för finansiella instrument
MRR	Förordningen om övervakning och rapportering
MRV	Övervakning, rapportering och verifiering
MRVA	Övervakning, rapportering, verifiering och ackreditering
MSR	Reserv för marknadsstabilitet
NAB	Nationellt ackrediteringsorgan

NER	Reserven för nya deltagare
PFC	Perfluorkarboner
RES	Förnybara energikällor
TNAC	Totala antalet utsläppsrätter i omlopp

1. INLEDNING

Europeiska unionens utsläppshandelssystem har sedan 2005 varit hörnstenen i EU:s strategi för att minska utsläppen av växthusgaser från industrin och energisektorn. Systemet bidrar i betydande grad till uppnåendet av EU:s mål att minska utsläppen av växthusgaser med 20 % jämfört med 1990 års nivåer till 2020. EU är visserligen på god väg att klara och till och med överträffa detta mål¹, men för att nå det mål om en minskning av utsläppen med minst 40 % fram till 2030 som sattes upp i EU:s klimat- och energiram inför 2030 krävs det fortsatta framsteg². EU ska gemensamt uppnå detta interna mål för 2030, med sänkningar såväl inom de sektorer som omfattas av utsläppshandelssystemet som de sektorer som ligger utanför systemet. Ett välfungerande reformerat utsläppshandelssystem i EU kommer emellertid att vara det viktigaste verktyget för att nå detta mål, genom att främja en minskning med 43 % av utsläppen jämfört med 2005 i de sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem.

För att göra det möjligt att nå detta mål för EU:s utsläppshandelssystem lade kommissionen fram ett lagstiftningsförslag³ i juli 2015, i syfte att reformera utsläppshandelssystemet inför den fjärde handelsperioden (2021–2030). En politisk överenskommelse om förslaget nåddes i början av november 2017 efter en omfattande process med trepartsmöten⁴.

Denna rapport om den europeiska koldioxidmarknadens funktion läggs fram i enlighet med kraven i artiklarna 10.5 och 21.2 i direktiv 2003/87/EG⁵ (direktivet om EU:s utsläppshandelssystem). Såsom fastställs i direktivet är syftet med denna rapport att ge en regelbunden ögonblicksbild av utvecklingen på den europeiska koldioxidmarknaden under året.

Tabell 1: Tidigare publicerade rapporter om koldioxidmarknaden⁶

Beteckning	Omfattad period	Politisk bakgrund
COM(2012) 652	2008–2011	Överväga behovet av regleringsåtgärder med tanke på det växande överskottet av utsläppsrätter
COM(2015) 576	2013–2014	Den första rapporten om tillståndet i energiunionen
COM(2017) 48	2015	Den andra rapporten om tillståndet i energiunionen

Denna rapport omfattar år 2016, men en del initiativ som har lagts fram eller beslutats under 2017 presenteras också. Jämfört med den tidigare rapporten innehåller den ett nytt kapitel om

¹ 2015 hade utsläppen av växthusgaser i EU redan minskat med 22 % jämfört med 1990 års nivåer.

² Enligt de nationella prognoserna kommer utsläppen att minska ytterligare fram till 2020, men det krävs kompletterande åtgärder för att nå målet för 2030.

³ COM (2015) 337, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52015PC0337>

⁴ Trepartsdialoger är informella möten mellan företrädare för Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁶ Rapporter publicerade tidigare år finns att tillgå på https://ec.europa.eu/clima/policies/ets_sv#tab-0-1

system för kompensation för indirekta koldioxidkostnader samt information om marknadsstabilitetsreservens överskottsindikator som publicerades för första gången i maj 2017. De uppgifter som används i denna rapport är de som fanns offentligt tillgängliga och som kommissionen hade tillgång till den 30 juni 2017, om inte annat anges.

Allmän information om och beskrivningar av olika aspekter av EU:s utsläppshandelssystem visas i textrutor i rapporten

2. INFRASTRUKTUREN FÖR EU: S UTSLÄPPSHANDELSSYSTEM

2.1. Verksamheter, anläggningar och luftfartygsoperatörer som omfattas

EU:s utsläppshandelssystem tillämpas i de 31 länder som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Genom systemet begränsas utsläppen från nästan 11 000 kraftverk och produktionsanläggningar samt från drygt 500 flygbolag med trafik mellan flygplatser inom EES. Systemet omfattar omkring 45 % av utsläppen av växthusgaser i EU.

De sektorer med fasta anläggningar som från och med fas 3 (2013–2020)* ska regleras av EU:s utsläppshandelssystem är energiintensiva industrier, däribland kraftverk och andra förbränningsanläggningar med en tillförd effekt på >20 MW (utom anläggningar för farligt avfall eller kommunalt avfall), oljeraffinaderier, koksverk och anläggningar för produktion av järn och stål, klinker, glas, kalk, tegel, keramiska produkter, massa, papper och kartong, aluminium, petrokemiska produkter, ammoniak, salpetersyra, adipinsyra, glyoxal och glyoxalsyra samt anläggningar för avskiljning, transport i rörledningar och geologisk lagring av koldioxid.

När det gäller luftfarten var EU:s utsläppshandelssystem begränsat till flygningar inom EES-området fram till utgången av 2016, i avvaktan på att Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao) skulle fatta beslut om en global strategi. I oktober 2016 antog Icao en resolution om Systemet för kompensation för och minskning av koldioxidutsläpp inom internationell luftfart (Corsia), som ska börja tillämpas 2021. Mot bakgrund av detta har kommissionen föreslagit att begränsningen till flygningar inom EES-området ska fortsätta att gälla efter 2016 (se avsnitt 4).

EU:s utsläppshandelssystem omfattar koldioxidutsläpp, kväveoxidutsläpp från all produktion av salpetersyra, adipinsyra, glyoxal och glyoxalsyra och utsläpp av perfluorkolväten (PFC) från aluminiumproduktion. Deltagandet i EU:s utsläppshandelssystem är obligatoriskt men i vissa sektorer omfattas bara anläggningar över en viss storlek. Dessutom kan de deltagande länderna utesluta små anläggningar från systemet om åtgärder för att minska utsläppen från dessa har vidtagits och dessa åtgärder leder till lika stora utsläppsminskningar som om anläggningarna hade omfattats av systemet. De deltagande länderna kan också lägga till fler sektorer och växthusgaser till utsläppshandelssystemet.

* Information om faserna 1 och 2 i EU:s utsläppshandelssystem finns här: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/pre2013_en

Enligt de artikel 21-rapporter som de deltagande länderna⁷ lämnade in 2017 fanns det under 2016 totalt 10 790 anläggningar med utsläppsrätter, jämfört med omkring 10 950 år 2015 och omkring 11 200 2014.

Liksom under tidigare år var de bränslen som förbrändes inom EU:s utsläppshandelssystem till största delen fossila 2016. 29 länder rapporterade emellertid också att biomassa användes (27 länder 2015) i samband med 2 079 anläggningar (19 % av samtliga anläggningar). Det var bara två länder (Liechtenstein och Malta) som inte rapporterade någon användning av biomassa⁸. Koldioxidutsläppen från biomassa uppgick till cirka 141 miljoner ton 2016 (8 % av de rapporterade utsläppen inom EU:s utsläppshandelssystem), jämfört med omkring 125 miljoner ton 2015 (cirka 7 % av de rapporterade utsläppen inom EU:s utsläppshandelssystem). Samma två länder som föregående år (Tyskland och Sverige) rapporterade en liten användning av biobränslen hos tre luftfartygsoperatörer (fyra 2015)⁹.

Sett till indelningen i anläggningskategorier på basis av årliga utsläpp¹⁰ visar uppgifterna från 2016 att cirka 72 % av anläggningarna tillhörde kategori A, nästan 21 % kategori B och drygt 7 % kategori C, liksom tidigare år. Över 6 202 anläggningar rapporterades som ”anläggningar med låga utsläpp” (57,5 % av det totala antalet).

Anläggningar som ingår i EU:s utsläppshandelssystem och som omfattar förbränningsverksamhet finns i alla deltagande länder, och i majoriteten av dem förekommer oljeraffinering, stålproduktion, produktion av klinker, glas, keramiska produkter samt massa och papper. När det gäller anläggningar som ingår i EU:s utsläppshandelssystem och som dessutom återfinns i förteckningen över anläggningar som släpper ut andra gaser än koldioxid rapporteras att tillstånd har utfärdats för främst aluminium och perfluorkarboner i 13 länder (Frankrike, Grekland, Island, Italien, Nederländerna, Norge, Rumänien, Sverige, Slovenien, Slovakien, Spanien, Storbritannien och Tyskland), samt för produktion av salpetersyra och N₂O-utsläpp i 21 länder (undantagen är Cypern, Danmark, Estland, Irland, Island, Liechtenstein, Luxemburg, Lettland, Malta och Slovenien). När det gäller de återstående dikväveoxidsektorerna –adipinsyra samt glyoxal och glyoxalsyra – rapporteras framställning i tre länder: Frankrike, Italien och Tyskland respektive Frankrike och Tyskland. Samma två länder som föregående år (Frankrike och Norge) rapporterar om verksamheter som berör avskiljning och lagring av koldioxid.

⁷ Vid hänvisningar till artikel 21-rapporterna omfattar uttrycket ”deltagande länder” eller bara ”länder” de 28 EU-medlemsstaterna plus EES-länderna (Island, Norge och Liechtenstein).

⁸ Emissionsfaktorn för biomassa i EU:s utsläppshandelssystem ska vara noll, vilket innebär att utsläppen ska rapporteras men att inga utsläppsrätter behöver överlämnas för dem.

⁹ De utsläpp till följd av användning av biobränslen som rapporterades enligt artikel 21 motsvarade mindre än 0,04 % av de berörda luftfartygsoperatörernas sammanlagda utsläpp.

¹⁰ Se kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 181, 12.7.2012, s. 30, enligt vilken anläggningar klassificeras som tillhörande kategori C om de släpper ut mer än 500 000 ton koldioxid om året, kategori B om de släpper ut mellan 500 000 och 50 000 ton koldioxid om året och kategori A om de släpper ut mindre än 50 000 ton koldioxid om året. Som ”anläggningar med låga utsläpp” betecknas kategori A-anläggningar vilka släpper ut mindre än 25 000 ton koldioxid per år.

Åtta länder (Frankrike, Island, Italien, Kroatien, Slovenien, Spanien, Storbritannien och Tyskland) har utnyttjat möjligheten att utesluta små utsläppskällor från EU:s utsläppshandelssystem i enlighet med artikel 27 i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem. Liksom 2015 uppgick den totala mängd utsläpp som uteslöts 2016 uppgick till ungefär 4 miljoner ton koldioxid (cirka 0,22 % av de totala verifierade utsläppen).

Enligt artikel 21-rapporterna 2017 har hittills sju länder (Belgien, Danmark, Frankrike, Kroatien, Liechtenstein, Litauen och Ungern) utnyttjat bestämmelsen i artikel 13 i kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 om övervakning och rapportering att tillåta förenklade övervakningsplaner när riskerna är låga. Endast Danmark har anslutit sig sedan 2015. Fyra länder (Belgien, Finland, Island och Polen) rapporterar att de har utnyttjat bestämmelsen om luftfartygsoperatörer med låga utsläpp. Belgien anslöt sig till dessa 2015.

När det gäller täckningen av luftfartygsoperatörer lämnade 503 luftfartygsoperatörer enligt rapporterna in övervakningsplaner 2016 (jämfört med 524 under 2015 och 611 under 2014). Detta tyder på att antalet luftfartygsoperatörer inom EU:s utsläppshandelssystem håller på att stabilisera sig. Nästan 60 % (300) av de rapporterade operatörerna var kommersiella, medan återstående 40 % (203) var icke-kommersiella¹¹. Totalt 249 stycken (nästan 50 %) räknades som små utsläppskällor (jämfört med 274 (52 %) 2015 och 329 (54 %) 2014).

2.2. Unionsregistret och Europeiska unionens transaktionsförteckning (EUTL)

I unionsregistret och Europeiska unionens transaktionsförteckning registreras kontoinnehavarnas allmänna utsläppsrätter och utsläppsrätter för luftfart samt transaktioner med dessa mellan kontona. De drivs och underhålls av kommissionen, medan de nationella registeradministratörerna i de 31 deltagande länderna fortsätter att fungera som kontaktpersoner för företrädarna för omkring 15 000 konton (företag eller fysiska personer).

Unionsregistret innehåller konton för fasta anläggningar och luftfartygsoperatörer, medan EUTL automatiskt kontrollerar, registrerar och godkänner alla transaktioner mellan kontona och på så sätt säkerställer att alla transfereringar överensstämmer med reglerna för EU:s utsläppshandelssystem. Därigenom ger de europeiska utsläpparna och handlarna och de 31 nationella myndigheterna de verktyg de behöver för att hantera EU:s utsläppshandelssystem: tilldela gratis utsläppsrätter till fasta anläggningar och luftfartygsoperatörer, registrera utsläpp, göra det möjligt för utsläppare, professionella handlare och fysiska personer att verkställa genomförda affärer genom att överföra utsläppsrätter mellan konton samt göra det möjligt för utsläpparna att kompensera sina utsläpp genom att överlämna utsläppsrätter.

*Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att

¹¹ Ett flygbolag som transporterar passagerare och riktar sig till allmänheten är ett exempel på en kommersiell luftfartygsoperatör. Ett privatägt flygplan är ett exempel på en icke-kommersiell luftfartygsoperatör.

Unionsregistret tillhandahöll också under 2016 tillförlitliga tjänster till de europeiska utsläpparna (fasta anläggningar och luftfartygsoperatörer), handlarna och nationella myndigheterna.

Flera förbättringar av såväl tekniken bakom registret som användbarheten har gjorts. Dessa rör funktioner för användarhantering, konton och transaktioner samt autentiseringssystemet, som har förbättrats betydligt och blivit EU Login.

Under sommaren 2017 lanserade kommissionen en undersökning om unionsregistrets användargränssnitt, och bad användarna att lämna synpunkter på gränssnittets funktionssätt. Målet var att förbättra användarnas upplevelser av registret ytterligare.

3. KOLDIOXIDMARKNADENS FUNKTION 2016

I det här kapitlet behandlas tillgång och efterfrågan på utsläppsrätter i EU:s utsläppshandelssystem. Här finns information om tak, gratis tilldelning, NER300-programmet, auktionering, undantag från full auktionering för energisektorn samt användningen av internationella reduktionsenheter. Ett nytt inslag är att årets rapport också innehåller ett kapitel om system för kompensation för indirekta koldioxidkostnader.

På efterfrågesidan innehåller kapitlet information om de verifierade utsläppen samt om metoder för att balansera tillgång och efterfrågan på utsläppsrätter, såsom reserven för marknadsstabilitet.

3.1. Tillgång: utsläppsrätter i omlopp

3.1.1. Tak

Taket är den absoluta mängd växthusgaser som får släppas ut i systemet för att garantera att målet för utsläppsminskningen uppfylls och motsvarar antalet utsläppsrätter som har satts i omlopp under en handelsperiod. Under fas 3 tillämpas ett EU-omfattande tak som ersätter det tidigare systemet med nationella tak.

Taket för utsläpp från fasta anläggningar 2013 sattes till 2 084 301 856 utsläppsrätter. Taket sänks varje år med en linjär faktor på 1,74 % jämfört med den genomsnittliga totala årliga kvantitet utsläppsrätter som utfärdas för perioden 2008–2012, vilket innebär att det antal utsläppsrätter som kan utnyttjas av fasta anläggningar kommer att vara 21 % lägre 2020 än det var 2005.

Taket för luftfartssektorn sattes ursprungligen till 210 349 264 utsläppsrätter per år, vilket motsvarar en minskning på 5 % i förhållande till de genomsnittliga årliga utsläppen från luftfarten under perioden 2004–2006. Den 1 januari 2014 höjdes taket till 116 524 utsläppsrätter i samband med att Kroatien gick med i EU:s utsläppshandelssystem. Tanken var att detta tak skulle återspegla 2008 års lagstiftning*, som innebar att luftfarten inkluderades i EU:s utsläppshandelssystem och att alla flygningar från, till och inom EES skulle inkluderas. Räckvidden för EU:s utsläppshandelssystem begränsades emellertid tillfälligt till flygningar inom EES mellan 2013 och 2016 för att stödja Icaos utveckling av en global åtgärd. Antalet utsläppsrätter för luftfart som har satts i omlopp under perioden 2013–2016 är därför betydligt färre än det ursprungliga taket. Mot bakgrund av de framsteg med den globala åtgärden som gjordes i oktober 2016 har kommissionen föreslagit att det nuvarande tillvägagångssättet ska bibehållas efter 2016 (se avsnitt 4).

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen

Tabell 2 visar siffrorna för taket för fasta anläggningar och antalet utsläppsrätter för luftfart som sattes i omlopp¹² varje år under fas 3 av EU:s utsläppshandelssystem.

Tabell 2: Tak för EU:s utsläppshandelssystem 2013–2020

År	Årligt tak (<i>fasta anläggningar</i>)	Antalet utsläppsrätter för luftfart som årligen satts i omlopp ¹³
----	--	--

¹² Antalet utsläppsrätter för luftfart som har satts i omlopp sedan 2013 är resultatet av en bottom-up-strategi som börjar med gratis tilldelning (fastställd på basis av verksamhetsbaserade riktmärken för operatörernas verksamhet inom EES). Därefter härleds det antal utsläppsrätter som utauktioneras från det faktum att 85 % av det totala antalet ska tilldelas gratis (med en särskild reserv för senare tilldelningar till snabbväxande luftfartygsoperatörer och nya aktörer) och 15 % utauktioneras.

¹³ Hur många utsläppsrätter för luftfart som sätts i omlopp 2017, 2018, 2019 och 2020 kommer att bero på resultatet av kommissionens lagstiftningsförslag (se avsnitt 4).

2013	2 084 301 856	32 455 312
2014	2 046 037 610	41 681 025
2015	2 007 773 364	48 543 026
2016	1 969 509 118	38 034 475
2017	1 931 244 873	37 833 819 ¹⁴
2018	1 892 980 627	
2019	1 854 716 381	
2020	1 816 452 135	

3.1.2. Utfärdade utsläppsrätter

3.1.2.1. Gratis tilldelning

I fas 3 är standardmetoden för tilldelning av utsläppsrätter till företag som deltar i EU:s utsläppshandelssystem visserligen auktionering, men en betydande mängd utsläppsrätter tilldelas fortsatt gratis fram till, och efter, 2020. Följande principer tillämpas:

- Utsläppsrätter ska inte längre tilldelas gratis för elproduktion.
- Gratistilldelningen av utsläppsrätter görs i enlighet med EU-omfattande harmoniserade regler.
- Gratistilldelningen av utsläppsrätter baseras på riktmärken för att stärka incitamenten att minska utsläppen av växthusgaser och belöna de effektivaste anläggningarna.
- En EU-omfattande reserv för nya deltagare (NER) har inrättats, motsvarande 5 % av det totala antalet utsläppsrätter för fas 3.

Industrianläggningar får gratis tilldelning av utsläppsrätter för att hantera risken för koldioxidläckage (att företag av kostnadsskäl överför produktion till tredjeländer med mindre stränga begränsningar för utsläpp av växthusgaser, vilket kan leda till att deras totala utsläpp ökar). De sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage återfinns i en förteckning* som för närvarande omfattar perioden 2015–2019.

* Den aktuella förteckningen finns att tillgå på <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/ALL/?uri=CELEX:32014D0746>

¹⁴ Utauktioneringssiffrorna är från augusti 2017 (se avsnitt 4).

Under fas 3 kommer 39 % av den totala kvantiteten tillgängliga utsläppsrätter gratis att tilldelas industrianläggningar och installationer för elproduktion för den värme de producerar. Denna andel kommer att utökas ytterligare genom gratis tilldelning till nya deltagare fram till 2020. Det går inte att fastställa hur stor andel av reserven för nya deltagare som kommer att användas under de kommande åren. Enligt kommissionens konsekvensbedömning 2015¹⁵ förväntades emellertid högst ytterligare 2 % av taket tilldelas gratis från NER att döma av trenderna. Därför väntas gratistilldelningen motsvara omkring 41 % av den totala kvantiteten under fas 3. Cirka 2 % av det totala taket används också för att finansiera användningen av innovativ koldioxidsnål teknik via NER300-programmet¹⁶. Därmed uppgår auktioneringsandelen i fas 3 till 57 %.

Nya anläggningar och anläggningar med väsentligt ökad kapacitet kan få gratis tilldelning av ytterligare utsläppsrätter ur reserven för nya deltagare under fas 3. Den ursprungliga reserven för nya deltagare innehöll 480,2 miljoner utsläppsrätter, efter avdrag för 300 miljoner utsläppsrätter till NER300-programmet. 139,9 miljoner utsläppsrätter har reserverats för 654 anläggningar för hela fas 3¹⁷. Återstoden av reserven för nya deltagare, som uppgår till 340,3 miljoner utsläppsrätter, kan delas ut i framtiden. Ett stort antal av dessa utsläppsrätter väntas dock förbli outdelade.

Fram till juni 2017 har tilldelningen minskats med ungefär 301,9 miljoner utsläppsrätter på grund av att anläggningar har stängts eller minskat sin produktion eller produktionskapacitet jämfört med vad som ursprungligen användes för att beräkna tilldelningen för fas 3.

Tabell 3: Antal utsläppsrätter (i miljoner) som tilldelats gratis till industrin under perioden 2013–2017¹⁸

	2013	2014	2015	2016	2017
Gratis tilldelning¹⁹ (EU28+EES- och Eftastaterna)	903,0	874,8	847,6	821,3	796,2
Tilldelningar från reserven för nya deltagare (investeringar i nyetableringar och kapacitetshöjningar)	11,2	14,6	17,3	18,3	17,6

¹⁵ SWD(2015) 135 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/revision/docs/impact_assessment_en.pdf

¹⁶ NER300 är ett finansieringsprogram för innovativa koldioxidsnåla energidemonstrationsprojekt, vilket finansieras genom monetarisering av 300 miljoner utsläppsrätter från reserven för nya deltagare (se avsnitt 3.1.2.2.).

¹⁷ Siffrorna är från juli 2017:

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/allowances/docs/170711_status_table_ner.pdf

¹⁸ Denna siffra omfattar anmälningar som har tagits emot fram till juli 2017 och kan komma att ändras betydligt på grund av senare anmälningar från medlemsstaterna.

¹⁹ Ursprunglig mängd, före tillämpning av de minskningar som anges nedan i tabellen.

Utsläppsrätter som inte har tilldelats gratis på grund av nedläggningar eller förändringar i produktion eller produktionskapacitet	40,2	58,6	69,9	65,5	67,5
---	------	------	------	------	------

Eftersom efterfrågan på gratis tilldelning översteg den tillgängliga kvantiteten har tilldelningen till alla anläggningar inom EU:s utsläppssystem minskats med samma procentsats med hjälp av en ”sektorsövergripande korrigeringsfaktor” (i enlighet med direktivet om EU:s utsläppshandelssystem). Korrigeringsfaktorn har beräknats som en minskning av den fria tilldelningen med cirka 6 % 2013. Procentsatsen ökar sedan årligen upp till omkring 18 % 2020.

Den 28 april 2016 ogiltigförklarade Europeiska domstolen²⁰ från och med den 1 mars 2017 de sektorsövergripande korrigeringsfaktorer som kommissionen fastställde i sitt beslut 2013/448/EU (se tillägg 5 till bilagan). Följaktligen reviderade kommissionen siffrorna i detta beslut²¹ den 24 januari 2017 så att de överensstämmer med siffrorna i domstolens dom.

²⁰ Europeiska unionens domstols dom den 28 april 2016 i de förenade målen C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 och C-391/14 till C-393/14 Borealis Polyolefine GmbH med flera mot Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft med flera, EU:C:2016:311.

²¹ Kommissionens beslut 2017/126/EU (EGT L 19, 25.1.2017, s. 93)

3.1.2.2. NER300-programmet

NER 300 är ett storskaligt finansieringsprogram för innovativa koldioxidsnåla energidemonstrationsprojekt. Syftet är att demonstrera miljösäker avskiljning och geologisk lagring av koldioxid (CCS-demonstrationsprojekt) och innovativa tekniker för förnybar energi (RES-demonstrationsprojekt) inom EU.

NER 300 finansieras genom monetarisering av 300 miljoner utsläppsrätter från den reserv för nya deltagare som har inrättats för fas 3 i EU:s utsläppshandelssystem. Medlen från monetariseringen fördelades till projekt som valdes ut genom två ansökningsomgångar i december 2012 och juli 2014.

Resultatet blev att 38 RES-projekt och ett CCS-projekt från 20 EU-medlemsstater tilldelades totalt 2,1 miljarder euro. Fyra av dessa pågår redan: bioenergiprojektet BEST i Italien, bioenergiprojektet Verbiostraw i Tyskland, vindparken på Blaiken i Sverige och, sedan den 1 juli 2017, vindkraftparken Veja Mate utanför den tyska Nordsjökusten.

Slutliga investeringsbeslut har hittills fattats för totalt 13 projekt, medan fyra har avbrutits. Kommissionen har föreslagit att de outnyttjade medlen för de avbrutna projekten, som uppgår till minst 436 miljoner euro, ska återinvesteras i befintliga finansiella instrument, det vill säga energidemonstrationsprojekten InnovFin och skuldinstrumentet fonden för ett sammanlänkat Europa, som båda administreras av Europeiska investeringsbanken (EIB). I maj 2017 godkände medlemsstaterna i kommittén för klimatförändringar i detta syfte en ändring²² av NER 300-beslutet²³.

Tabell 4: NER300-projekt som fick anslag i den första och andra ansökningsomgången²⁴

	Första ansökningsomgången	Andra ansökningsomgången
Planerade projekt	1	17
Projekt för vilka slutliga investeringsbeslut har fattats	11	2
Operativa projekt	4	0
Indragna projekt	4	0
<i>Summa</i>	20	19

²² https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/lowcarbon/ner300/docs/2017_draft_amendment_post_ccc_en.pdf

²³ Kommissionens beslut 2010/670/EU (EGT L 290, 6.11.2010, s. 39)

²⁴ I linje med kommissionens beslut 2010/670/EU måste slutliga investeringsbeslut för de projekt som fick anslag i den första ansökningsomgången fattas före 2016 års utgång. För de projekt som fick anslag i den andra ansökningsomgången måste beslut fattas före utgången av juni 2018.

Några ytterligare ansökningsomgångar för NER 300 har inte planerats. Kommissionen inriktar sig nu på genomförandet²⁵ av de utvalda projekten och på att snabbt återinvestera outnyttjade medel.

3.1.2.3. *Kompensation för indirekta koldioxidkostnader*

Såsom förklarades i avsnitt 3.1.2.1 är energiintensiva industrier som anses vara exponerade för risker för koldioxidläckage berättigade till gratis utsläppsrätter för att täcka sina direkta koldioxidkostnader. Dessutom kan medlemsstaterna bevilja statligt stöd för att kompensera vissa elektricitetsintensiva industrier för indirekta koldioxidkostnader, det vill säga höjningar av elpriserna som föranleds av kraftproducenternas kostnader för utsläppsrätter.

För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av stödet till indirekta utsläppskostnader i medlemsstaterna och minimera snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden har kommissionen antagit riktlinjer för statligt stöd inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter* för perioden 2013–2020. I riktlinjerna fastställs bland annat stödberättigande sektorer och högsta stödbelopp som kompensation för indirekta koldioxidkostnader. Eftersom det statliga stöd som beviljas för detta ändamål är partiellt och minskar med tiden** bibehålls incitamenten till eleffektivitet och en övergång till ”grön” el i linje med målen för EU:s utsläppshandelssystem.

* Riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2012, EUT C158, 5.6.2012, s. 4.

Hittills har kommissionen godkänt 10 statliga stödordningar för att ge kompensation för indirekta koldioxidkostnader. De stödordningar för att ge kompensation för indirekta koldioxidkostnader som har godkänts sedan 2013 presenteras i tabell 5.

Tabell 5: Stödordningar för att ge kompensation för indirekta koldioxidkostnader som har godkänts inom ramen för riktlinjerna för statliga stödåtgärder från 2012²⁶

Medlemstat	Godkända tak för stödordningarna för indirekta koldioxidkostnader (årliga genomsnittliga godkända tak) i miljoner	Stödordningens varaktighet	Medlemsstaternas auktionsintäkter 2016 (exklusive utsläppsrätter för luftfart) i miljoner
UK	113 £ ²⁷ /(13–50)	2013–2020	419 €
DE	756 € ²⁸ /(203–350)	2013–2020	846 €
BE	113 € ²⁹ /(38)	2013–2020	107 €

²⁵ En interaktiv karta över projektgenomförandet finns på <https://setis.ec.europa.eu/NER300>

²⁶ De icke sekretessbelagda versionerna av alla beslut finns att tillgå på GD Konkurrens webbplats: http://ec.europa.eu/competition/eojade/isef/index.cfm?clear=1&policy_area_id=3

²⁷ Den preliminära budgeten avser 2013–2015

²⁸ Den preliminära budgeten avser 2013–2015

NL	156 € ³⁰ /(78)	2013–2020	142 €
EL	160 € ³¹ /(40)	2013–2020	147 €
LT	13,1 €/(1–3)	2014–2020	21 €
SK	250 €/(35)	2014–2020	65 €
FR	364 €/(61)	2015–2020	231 €
FI	149 €/(30)	2016–2020	71 €
ES	5 €/(1–3)	2013–2015	365 €
	106 €/(6–25)	2016–2020	

3.1.2.4. Auktionering av utsläppsrätter

Från och med fas 3 av EU:s utsläppshandelssystem är auktionering via den primära marknaden standardmetoden för tilldelning av utsläppsrätter. Mer än hälften av utsläppsrätterna ska auktioneras ut under denna fas och denna andel kommer att öka stadigt under handelsperioden. Auktionerna styrs av auktioneringsförordningen*, som innehåller uppgifter om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionsförfarandet i syfte att se till att det sker på ett transparent, tydligt, harmoniserat och icke-diskriminerande sätt.

* Kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, EUT L 302, 18.11.2010, s. 1.

Auktionerna genomfördes via följande auktionsplattformar under rapportperioden:

- European Energy Exchange AG ("EEX"), den gemensamma auktionsplattformen för de 25 medlemsstater som deltar i ett gemensamt upphandlingsförfarande samt Polen, som har valt att lämna det gemensamma upphandlingsförfarandet men ännu inte har förordnat någon fristående auktionsplattform. Sedan den 5 september 2016 genomför EEX auktionerna som den andra gemensamma auktionsplattformen, förordnad den 13 juli 2016;
- EEX som fristående auktionsplattform för Tyskland.
- ICE Future Europe ("ICE"), som fristående auktionsplattform för Storbritannien.

Island, Liechtenstein och Norge har ännu inte börjat auktionera utsläppsrätter.

Under 2016 auktionerade EEX, som anordnar auktioner för 27 medlemsstaters räkning (25 medlemsstater som samarbetar på en gemensam auktionsplattform samt Tyskland och Polen), 89 % av den totala auktionerade mängden, medan ICE auktionerade 11 % av den totala mängden för Storbritanniens räkning.

²⁹ Maximal preliminär total budget beroende av uppskattade koldioxidpriser

³⁰ Den preliminära budgeten avser 2014–2015

³¹ Den preliminära budgeten avser 2015–2018

Den 4 maj 2017 genomfördes den tusende auktionen på auktionsplattformar som förordnas enligt auktioneringsförordningen. Den 30 juni 2017 var det totala antalet auktioner uppe i 1 036.

I tabell 6 nedan finns en översikt över de volymer utsläppsrätter som har auktionerats av EEX och ICE fram till den 30 juni 2017, inklusive de tidiga auktionerna³² för allmänna utsläppsrätter. Volymerna för för allmänna utsläppsrätter har fastställts med beaktande av beslut 1359/2013/EU att senarelägga 900 miljoner utsläppsrätter från 2014, 2015 och 2016. Antalet utsläppsrätter för luftfart har fastställts i enlighet med de tillfälliga undantagen för luftfartssektorn enligt beslut 377/2013/EU och förordning (EU) nr 421/2014.

Tabell 6: Total mängd utsläppsrätter för fas 3 som har auktionerats under 2012–2017

År	Allmänna utsläppsrätter	Utsläppsrätter för luftfart
2012	89 701 500	2 500 000
2013	808 146 500	0
2014	528 399 500	9 278 000
2015	632 725 500	16 390 500
2016	715 289 500	5 997 500
2017 (fram till den 1 april) ³³	241 935 000	0

Auktionerna genomfördes i allmänhet friktionsfritt och auktionspriserna låg generellt i linje med sekundärmarknadspriserna, utan att det uppstod några allvarigare problem eller incidenter. Till följd av övergången från den tillfälliga auktionsplattformen till den nya gemensamma auktionsplattformen genomfördes inga auktioner för de 25 deltagande medlemsstaterna under omkring en vecka i augusti 2016.

Den auktion den 25 maj 2016 som genomfördes av EEX för Polen och den som genomfördes den 14 december 2016 av ICE för Storbritannien ställdes in i linje med bestämmelserna i auktioneringsförordningen. Skälet till att den polska auktionen ställdes in var att reservationspriset inte uppnåddes. I Storbritannien var den totala volymen bud lägre än volymen auktionerade utsläppsrätter. Därmed har totalt fem auktioner av de över tusen som har genomförts enligt auktioneringsförordningen sedan i slutet av 2012 ställts in. En översikt över auktionspriser, antal deltagare och täckningsgrader vid auktioner för allmänna utsläppsrätter från 2013 till den 30 juni 2017 finns i tillägg 2 till bilagan.

³² Tidiga auktioner av utsläppsrätter för fas 3 hölls 2012 med hänsyn till den vanliga affärsmetoden inom elsektorn, som går ut på att sälja el på forwardkontraktbasis och köpa in den inmatning som behövs (inklusive utsläppsrätter) när de säljer sin produktion.

³³ Dessutom auktionerades 244 388 000 allmänna utsläppsrätter mellan den 1 april och den 30 juni 2017. Enligt de offentliggjorda auktionskalendrarna för 2017 ska ytterligare 452 064 000 allmänna utsläppsrätter auktioneras under perioden juli till december 2017.

Auktionsplattformarna offentliggör de detaljerade resultaten av varje auktion på särskilda webbplatser. Mer information om resultatet av auktionerna, bland annat om deltagande, täckningsgrad och priser, finns i medlemsstaternas rapporter som kommissionen offentliggör³⁴.

De totala inkomsterna från auktionerna mellan 2012 och den 30 juni 2017 uppgick till mer än 18,4 miljarder euro (enbart under 2016 var de totala inkomsterna 3,79 miljarder euro). Enligt direktivet om EU:s utsläppshandelssystem bör minst 50 % av inkomsterna från auktioneringen, inklusive alla inkomster från utsläppsrätter som fördelas för solidaritet och tillväxt, användas av medlemsstaterna för klimat- och energirelaterade ändamål. 2016 genererade auktioneringen av utsläppsrätter inom EU:s utsläppshandel 3,79 miljarder euro i inkomster för medlemsstaterna. Enligt uppgifter till kommissionen har medlemsstaterna använt eller planerat att använda omkring 80 % av dessa inkomster för angivna klimat- och energirelaterade ändamål 2016³⁵, men variationer förekommer³⁶.

3.1.2.5. Undantag från full auktionering för energisektorn

I artikel 10c i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem införs ett undantag från den allmänna regeln om auktionering stödja investeringar i modernisering av elsektorn i vissa medlemsstater. Åtta av tio medlemsstater som har rätt till det använder detta undantag och tilldelar elproducenter ett antal utsläppsrätter gratis förutsatt att motsvarande investeringar genomförs.

De utsläppsrätter som har tilldelats gratis enligt artikel 10c dras av från den mängd som respektive medlemsstat annars skulle ha auktionerat. Beroende på de nationella reglerna för tillämpning av undantaget kan elproducenterna få gratis utsläppsrätter motsvarande det ekonomiska värdet av de investeringar som de gör enligt de nationella investeringsplanerna, eller göra inbetalningar till en nationell fond som används för att finansiera sådana investeringar.

* Bulgarien, Cypern, Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Malta, Polen och Rumänien har rätt att tillämpa undantaget. Malta och Lettland har beslutat att inte utnyttja undantaget.

Antalet utsläppsrätter som har tilldelats gratis till elproducenter för 2016 anges i tabell 1 i tillägg 1 till bilagan, medan det maximala antalet utsläppsrätter per år framgår av tabell 2 i tillägg 1.

Det sammanlagda värdet av det rapporterade investeringsstödet under åren 2009–2016 är cirka 11 miljarder euro. Ungefär 80 % av dessa medel användes för att uppgradera och utrusta infrastruktur, medan resten av investeringarna gällde ren teknik eller diversifiering av

³⁴ Dessa rapporter finns på kommissionens särskilda webbplats:

http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/cap/auctioning/documentation_sv.htm

³⁵ Se artikel 10.3 i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem.

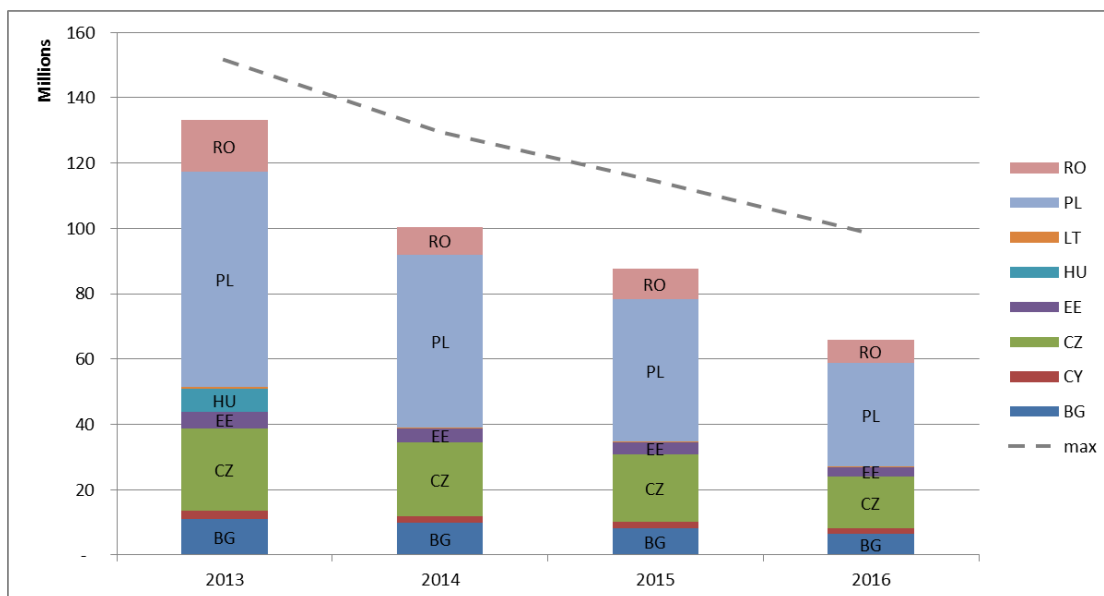
³⁶ En analys av hur medlemsstaterna använder inkomsterna från auktioneringen finns på

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/auctioning/docs/auction_revenues_report_2017_en.pdf

tillgången. Som exempel på investeringar kan nämnas de som har gjorts för att reducera energiförbrukningen vid produktion av elektricitet i Litauen, byta ut isoleringen i befintliga ledningar för distribution av ånga i Tjeckien och uppföra en kraftvärmeanläggningen som främst drivs med naturgas i Bulgarien.

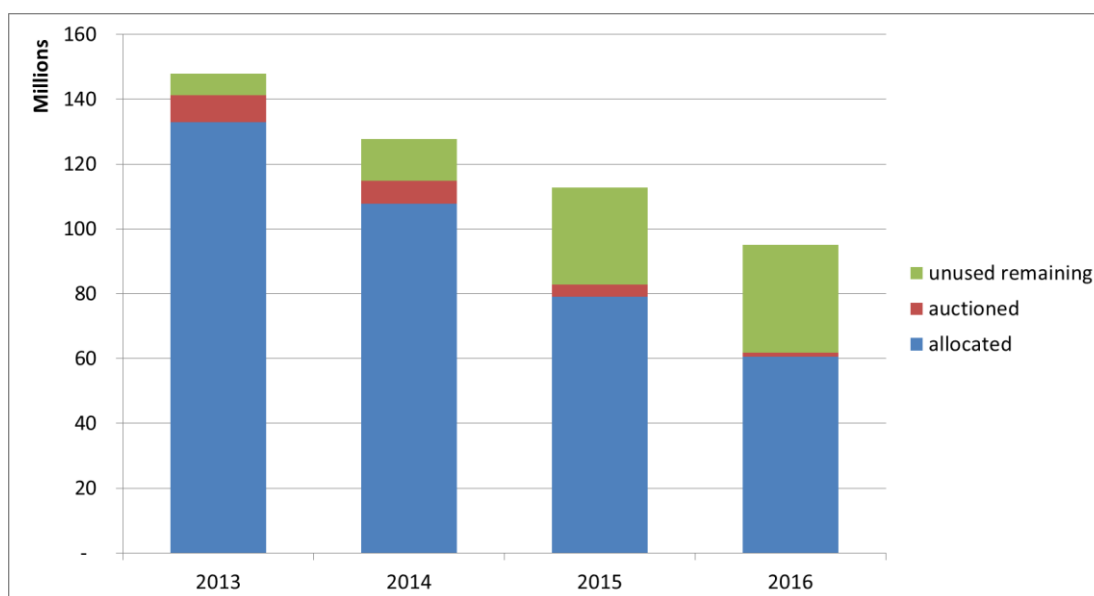
Utsläppsrätter som inte tilldelas gratis auktioneras ut. Det antal utsläppsrätter som de stödberättigade medlemsstaterna har begärt under perioden 2013–2016 framgår av figur 1.

Figur 1: Utsläppsrätter som har tilldelats gratis enligt artikel 10c

Figur 2 visar i vilken utsträckning utsläppsrätter enligt artikel 10c har tilldelats, auktioneras eller återstår. Till exempel har omkring 82 miljoner outnyttjade utsläppsrätter dragits av från Polens andel av auktionerade utsläppsrätter mellan 2013 och 2016, men dessa har ännu inte tilldelats gratis eller lagts till i auktionerna.

Figur 2: Fördelning av utsläppsrätter (tilldelade, auktionerade, återstående outnyttjade)

■	Tilldelade utsläppsrätter
■	Auktionerade utsläppsrätter
■	Återstående outnyttjade utsläppsrätter

Tabell 7 utvisar antalet outnyttjade utsläppsrätter som har dragits av för åren fram till 2016 och auktionerats under perioden 2013–2016, samt antalet återstående outnyttjade utsläppsrätter.

Tabell 7: Hanteringen av outnyttjade utsläppsrätter enligt artikel 10c 2013–2016

Medlemstat	Antal outnyttjade utsläppsrätter enligt artikel 10c som har auktionerats (miljoner)	Antal återstående outnyttjade utsläppsrätter ³⁷ (miljoner)
BG	6,9	0,0
CY	0,0	0,0
CZ	0,1	0,2
EE	0,2	0,3
HU	0	0,9
LT	0,3	0,6
PL	0,0	82,8
RO	8,8	6,6
Summa	16,3	90,5

³⁷ Inkluderar volymer från auktionskalendern för 2017.

3.1.3. Internationella reduktionsenheter

Deltagarna i EU:s utsläppshandelssystem kan använda internationella reduktionsenheter från Kyotoprotokollets mekanism för ren utveckling (CDM) och mekanismen för gemensamt genomförande (JI) för att uppfylla en del av sina skyldigheter enligt EU:s utsläppshandelssystem fram till 2020*. Dessa reduktionsenheter är finansiella instrument som motsvarar ett ton mindre koldioxid i atmosfären till följd av ett projekt för minskade utsläpp. Under fas 3 överlämnas reduktionsenheterna inte längre direkt, men går att byta mot utsläppsrätter när som helst under kalenderåret.

Det finns ett antal kvalitativa normer för hur deltagarna i EU:s utsläppshandelssystem får använda reduktionsenheterna: kärnenergiprojekt och besknings- eller återbeskningsprojekt ger inga reduktionsenheter och nya projekt som registreras efter 2012 måste genomföras i de minst utvecklade länderna. Det finns också regler om det maximala antal reduktionsenheter som får användas för fasta anläggningar och luftfartygsoperatörer**.

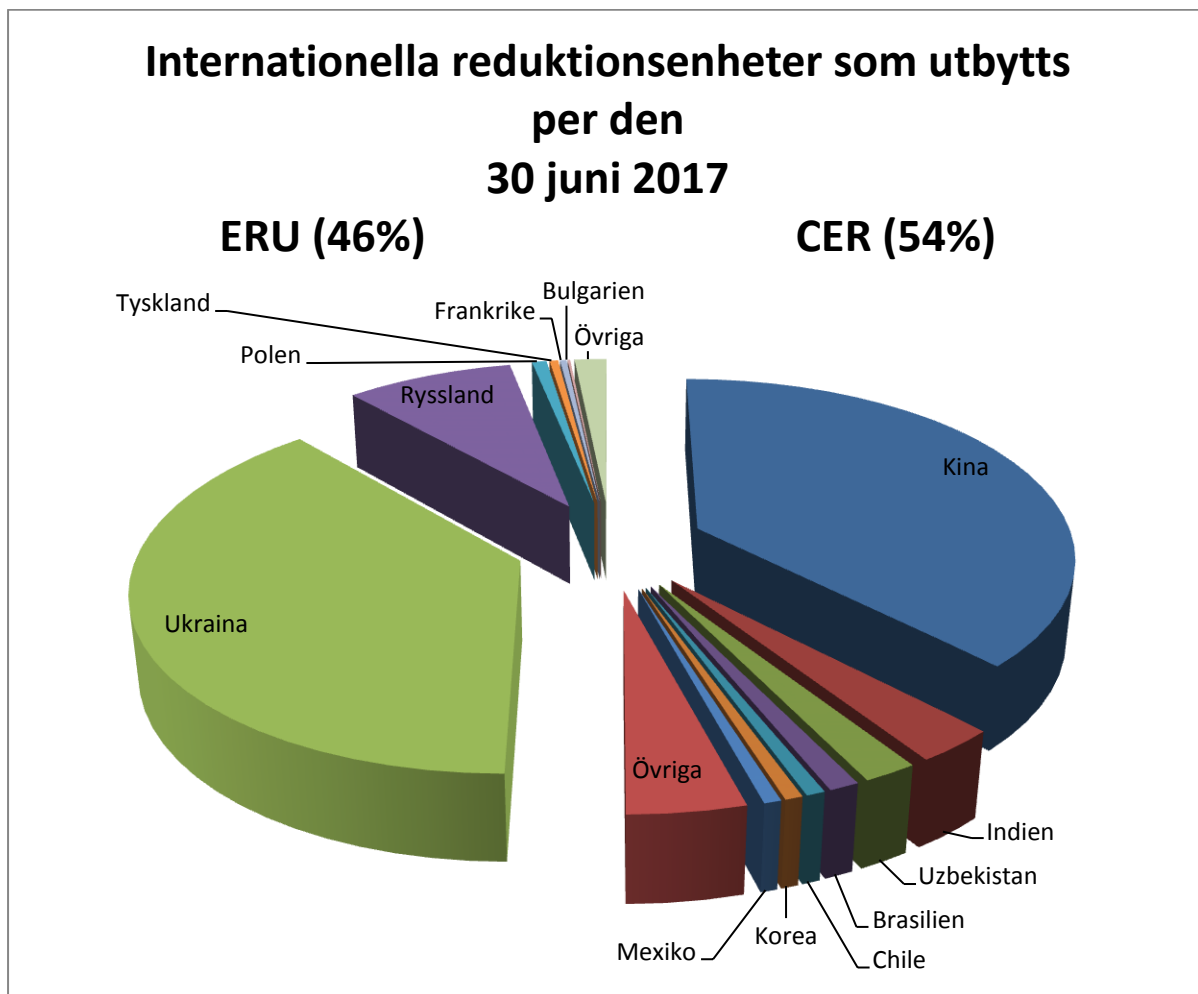
* Projekt inom ramen för båda mekanismerna, för ren utveckling respektive gemensamt genomförande, genererar reduktionsenheter enligt Kyotoprotokollet: Certifierade utsläppsminskningar respektive utsläppsminskingsenheter. Enligt kommissionens förordning (EU) nr 389/2013 bör ERU som utfärdas av tredjeländer som inte har infört rättsligt bindande kvantifierade utsläppsmål för 2013–2020 enligt Dohaändringen av Kyotoprotokollet eller som inte har deponerat ett ratifikationsinstrument för denna ändring endast hållas i unionsregistret om det har certifierats att de avser utsläppsminskningar som fastställts ha ägt rum före 2013.

** Kommissionens förordning (EU) nr 1123/2013 av den 8 november 2013 om fastställande av rätten till internationella reduktionsenheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 299, 9.11.2013, s. 32.

Den exakta mängden internationella reduktionsenheter för fas 2 och 3 (2008–2020) kommer delvis att bero på mängden framtida verifierade utsläpp, men marknadsanalytiker bedömer att det kommer att röra sig om ungefär 1,6 miljarder reduktionsenheter. Per den 30 juni 2017 har sammanlagt 1,48 miljoner internationella reduktionsenheter använts eller utbytt, vilket motsvarar över 90 % av det uppskattade maximalt tillåtna antalet.

Figur 3 illustrerar utbytet av internationella reduktionsenheter. En komplett översikt finns i tillägg 3 till bilagan.

Figur 3: Sammanfattning av utbytet av internasjonella reduktionsenheter till den 30 juni 2017

3.2. Efterfrågan: utsläppsrätter som har tagits ur omlopp

Utsläppen av växthusgaser från anläggningar som deltog i EU:s utsläppshandelssystem 2016 uppskattas ha minskat med 2,9 % jämfört med 2015 enligt uppgifterna i unionsregistret. Detta visar en minskande trend för utsläppen sedan fas 3 av systemet inleddes 2013.

Tabell 8: Verifierade utsläpp (miljoner ton koldioxidekvivalenter)

År	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Verifierade totala utsläpp	1904	1867	1908	1814	1803	1750
Förändring jämfört med år x-1	-1,8 %	-2 %	2,2 %	-4,9 %	-0,6 %	-2,9 %
Verifierade utsläpp från energisektorn	1,185	1,181	1,128	1,039	1,031	982
Förändring jämfört med år x-1		-0,3 %	-4,4 %	-7,9 %	-0,8 %	-4,8 %
Verifierade utsläpp från industrianläggningar	720	686	780	775	772	768
Förändring jämfört med år x-1		-4,6 %	13,7 %	-0,7 %	-0,4 %	-0,5 %
Real BNP-tillväxt EU-28	1,7 %	-0,5 %	0,2 %	1,7 %	2,2 %	1,9 %

BNP-uppgifter som rapporterats på

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115>

(hämtade i juli 2017). Verifierade utsläpp från luftfarten rapporteras separat i avsnitt 4.

Som tabellen visar är det främst förbränningsverksamheten som har bidragit till de verifierade utsläppsminskningarna.

Antalet utsläppsrätter som har annullerats på frivillig basis 2016 uppgår till 63 573. Totalt har 267 933 frivilligt annullerade utsläppsrätter registrerats hittills.

3.3. Balansera tillgång och efterfrågan

Det rådde en stor obalans mellan tillgång och efterfrågan i EU:s utsläppshandelssystem när fas 3 inleddes, vilket ledde till ett överskott på ungefär 2,1 miljarder utsläppsrätter 2013. 2014 hade detta minskat något, och det minskade sedan kraftigt, till 1,78 miljarder utsläppsrätter 2015 och 1,69 miljarder utsläppsrätter 2016. Detta återspeglar effekterna av den ytterligare minskning av tillgången på utsläppsrätter med 200 miljoner som gjordes 2016, det sista året

med senareläggingsåtgärder. I och med att utsläppen minskade med omkring 2,9 % 2016 uppvägdes effekten på överskottet av den minskade tillgången delvis av lägre efterfrågan.

För att komma åt den strukturella obalansen mellan tillgång och efterfrågan på utsläppsrätter inrättades 2015 en reserv för marknadsstabilitet för att göra auktionstillgången på utsläppsrätter mer flexibel. Utsläppsrätterna kommer till slut att överföras till reserven, som tas i bruk i januari 2019.

Ett nyckelbegrepp för reserven för marknadsstabilitet är det totala antalet utsläppsrätter i omlopp. Utsläppsrätter ska läggas till reserven om det totala antalet utsläppsrätter i omlopp ligger över ett visst tak (833 miljoner utsläppsrätter). Om antalet är lägre än ett visst förutbestämt tröskelvärde (mindre än 400 miljoner utsläppsrätter) ska utsläppsrätter tas ut från reserven*. På så sätt ska reserven för marknadsstabilitet ta upp eller frisläppa utsläppsrätter om det totala antalet utsläppsrätter i omlopp ligger utanför ett fastställt intervall. Senarelagda och så kallade icke tilldelade utsläppsrätter** ska också överföras till reserven.

* Eller när åtgärder vidtas i enlighet med artikel 29a i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem

** Icke tilldelade utsläppsrätter är utsläppsrätter som inte har tilldelats enligt artikel 10a.7 i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem, det vill säga utsläppsrätter som ligger kvar i reserven för nya deltagare och som är en följd av tillämpningen av artikel 10a.19 och 10a.20, det vill säga utsläppsrätter som har avsatts för gratis tilldelning till anläggningar men som inte har tilldelats på grund av att driften har lagts ned helt eller delvis, eller att kapaciteten har minskats avsevärt. De facto ”icke tilldelade” utsläppsrätter som beror på tillämpning av den relevanta koldioxidläckagefaktorn för sektorer som inte ingår i koldioxidläckageförteckningen under nuvarande period, samt alla utsläppsrätter som inte har tilldelats enligt artikel 10c i utsläppshandelsdirektivet kommer inte att läggas till i marknadsstabilitetsreserven enligt artikel 1.3 i beslut (EU) 2015/1814. Sådana utsläppsrätter omfattas därför inte (se s. 225 i konsekvensbedömningen (SWD(2015) 135 final) som åtföljer förslaget om revidering av utsläppshandelssystemet.

Det totala antal utsläppsrätter i omlopp som är relevant för att fastställa in- och utflödet i reserven för marknadsstabilitet beräknas med följande formel:

Totalt antal utsläppsrätter i omlopp = tillgång³⁸ – (efterfrågan + utsläppsrätter i reserven för marknadsstabilitet)

Tillgången på utsläppsrätter består av de utsläppsrätter som har överförts från fas 2 i EU:s utsläppshandelssystem (2008–2012), auktionerade utsläppsrätter, utsläppsrätter som tilldelats gratis och utsläppsrätterna i reserven för nya deltagare (NER). Efterfrågan avgörs av anläggningarnas utsläpp och de annullerade utsläppsrätterna. Mer information finns i tabell 1 i tillägg 4 till bilagan.

Utgångspunkten för att fastställa det totala antalet utsläppsrätter i omlopp är det totala antalet utsläppsrätter som återstår efter fas 2 och som inte har överlämnats eller annullerats³⁹. Denna

³⁸ Detta omfattar också annullerade utsläppsrätter.

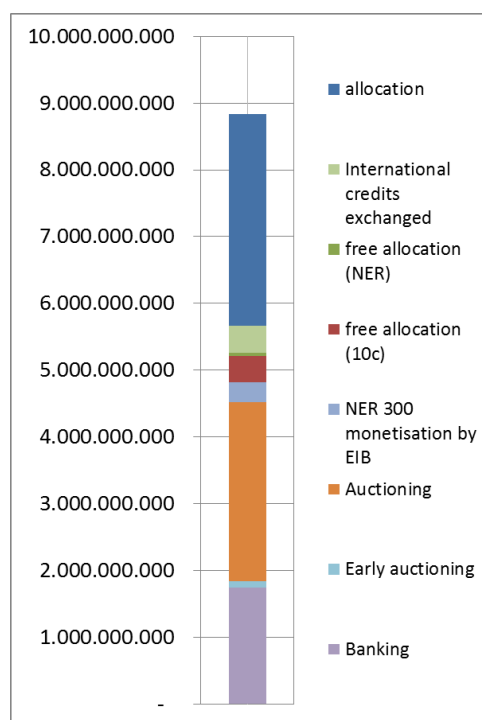
³⁹ Dessa utsläppsrätter ersattes av fas 3-utsläppsrätter vid utgången av den andra handelsperioden. Inga andra utsläppsrätter från tiden före den tredje handelsperioden bidrar till det totala antalet utsläppsrätter i omlopp. Hur

”totala överföring från en handelsperiod till nästa” av 1 749 540 826 utsläppsrätter⁴⁰ motsvarar alltså det exakta antalet utsläppsrätter inom utsläppshandelssystemet som är i omlopp vid inledningen av den tredje handelsperioden för EU:s utsläppshandelssystem.

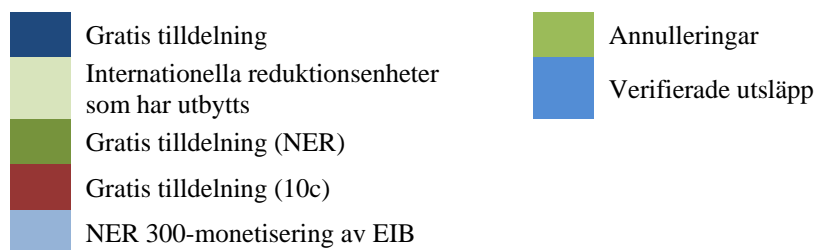
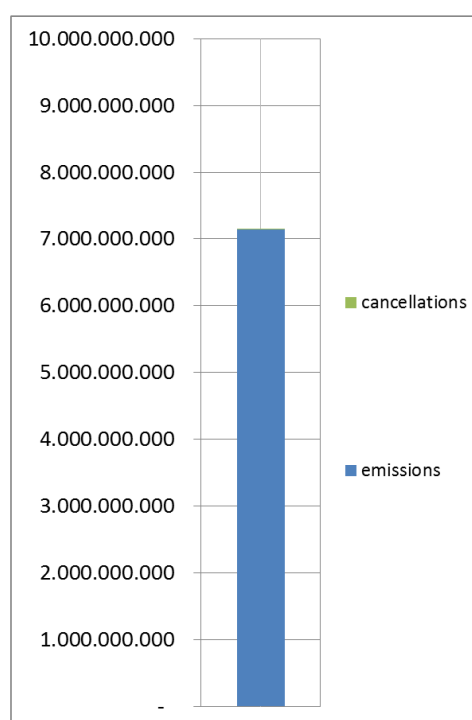
I rapporten om koldioxidmarknaden går det att konsolidera de siffror för tillgång och efterfrågan som offentliggörs enligt tidsplanen för de rapporter som ska offentliggöras i enlighet med direktivet om EU:s utsläppshandelssystem och dess tillämpningsföreskrifter. Denna tidsplan, relevanta uppgifter och omfattning beskrivs i tabell 2 i tillägg 4 till bilagan. Tillgång och efterfrågan under 2016 framgår av figur 4. Relevanta uppgifter har också publicerats i meddelandet om det totala antalet utsläppsrätter i omlopp avseende reserven för marknadsstabilitet⁴¹.

Figur 4: Kumulativ tillgång och efterfrågan fram till utgången av 2016

Tillgång (kumulativ, i miljoner)

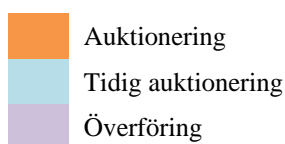
Efterfrågan (kumulativ, i miljoner)

överföringen av utsläppsrätter från en handelsperiod till nästa går till förklaras på https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/registry_en#tab-0-2

⁴⁰ Denna siffra inkluderar inte tidiga auktioner för fas 3 som hölls 2012 men avspeglar däremot utnyttjandet av internationella reduktionsenheter före inledningen av fas 3. Det totala antalet internationella reduktionsenheter som har utnyttjats sedan 2008 anges i avsnitt 3.1.3.

⁴¹ C(2017) 3228 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2017_3228_en.pdf

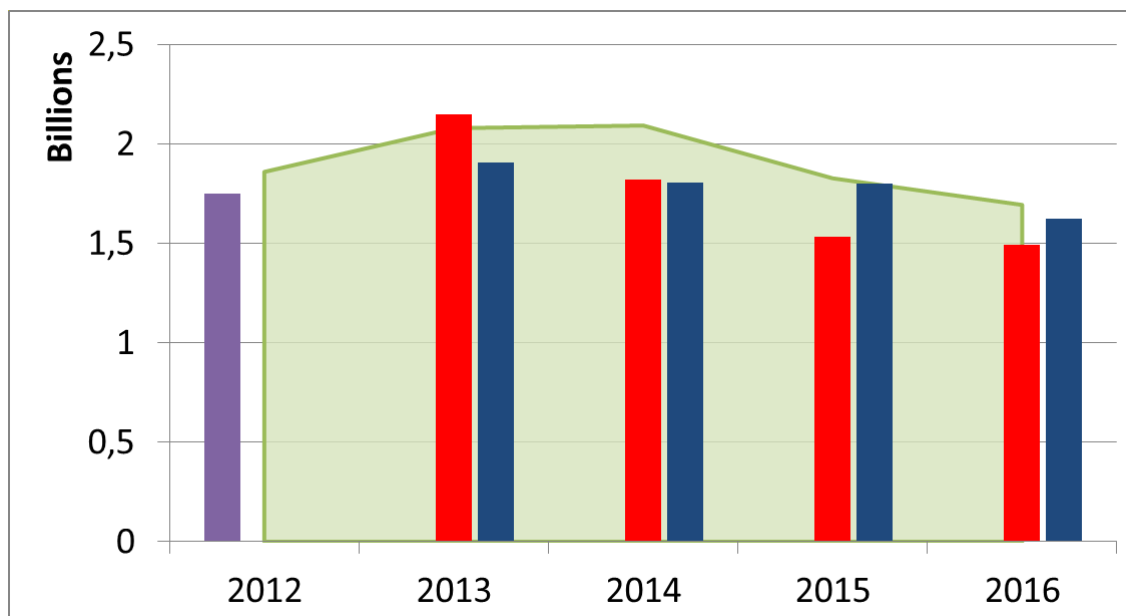

När reserven för marknadsstabilitet tas i drift 2019 kommer kommissionen regelbundet att i mitten av maj offentliggöra det sammanlagda antalet utsläppsrätter i omlopp för det föregående året. Det sammanlagda antalet utsläppsrätter i omlopp offentliggjordes för första gången i maj 2017, och uppgick till 1 693 904 897 utsläppsrätter⁴².

I figur 5⁴³ visas utvecklingen för kumulativ tillgång och efterfrågan inom EU:s utsläppshandelssystem fram till utgången av 2016. Under 2013 var tillgången på utsläppsrätter över 2 miljarder medan efterfrågan var omkring 1,9 miljarder. Under 2014 minskade den sammanlagda tillgången och efterfrågan till omkring 1,8 miljarder utsläppsrätter. Under 2015 minskade tillgången ytterligare till 1,5 miljarder utsläppsrätter medan efterfrågan sjönk något. Följande år var utsläppen antingen stabila eller lägre, men utbudet av utsläppsrätter minskade i större utsträckning till följd av senareläggingsåtgärden.

Överskottet ökade därigenom till över 2 miljarder 2013, var stabilt under 2014 och sjönk sedan till cirka 1,8 miljarder utsläppsrätter 2015. Utsläppen var lägre 2016 än 2015, men efterfrågan var fortfarande högre än utbudet. Det sammanlagda antalet utsläppsrätter i omlopp som offentliggjordes i maj 2017 ligger därför nu på sin lägsta nivå sedan innevarande handelsperiod inleddes.

Figur 5: Tillgång och efterfrågan 2013-2016

⁴² C(2017) 3228 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2017_3228_en.pdf

⁴³ Dessa siffror för 2013–2016 bygger på de senaste uppgifter för de åren som går att få fram från Europeiska unionens transaktionsförteckning. Det innebär att de kan innehålla färskare uppgifter om 2013, 2014, 2015 och 2016.

	efterfrågan
	utbud
	totalt antal som har överförs från fas 2
	överskott

4. LUFFTART

Luftfartssektorn har ingått i EU:s utsläppshandelssystem sedan 2012. Den ursprungliga lagstiftningen omfattade alla flygningar in i och ut ur Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). EU beslutade emellertid att begränsa skyldigheterna till flygningar inom EES under perioden 2012–2016, i syfte att stödja Icaos utveckling av en global åtgärd för att minska utsläppen från luftfarten.

I oktober 2016 antog Icaoförsamlingen en resolution om Systemet för kompensation för och minskning av koldioxidutsläpp inom internationell luftfart (Corsia), som ska börja tillämpas 2021. Corsia är tänkt att vara ett system för kompensation för koldioxidutsläpp med målet att stabilisera utsläppen från den internationella luftfarten på 2020 års nivåer.

EU:s medlemsstater har uttryckt⁴⁴ sin avsikt att gå med i Icaos globala system⁴⁵ från början, på vissa villkor. I avvaktan på att den globala åtgärden ska börja tillämpas har kommissionen föreslagit att det nuvarande tillvägagångssättet avseende luftfarten inom EU:s utsläppshandelssystem ska bibehållas efter 2016⁴⁶, det vill säga att det geografiska tillämpningsområdet ska vara inom EES. I detta förslag bibehålls samma undantag och samma metod för tilldelning till flygbolag, med tillämpning av en linjär minskningsfaktor från och med 2021. Man planerar även en ny översyn för att se hur Corsia kan implementeras i EU-rätten genom en revidering av direktivet om EU:s utsläppshandelssystem. En politisk överenskommelse om förslaget nåddes i oktober 2017.

När det gäller utvecklingen av luftfartens utsläpp inom EU:s utsläppshandelssystem fortsatte de verifierade utsläppen att öka 2016 och uppgick till 61 miljoner ton koldioxid, en ökning med 7,9 % jämfört med 2015.

⁴⁴ https://ec.europa.eu/transport/modes/air/news/2016-09-09-bratislava-declaration_en

⁴⁵ Icaoförsamlingens resolution om Corsia finns här:

https://www.icao.int/Meetings/a39/Documents/Resolutions/a39_res_prov_en.pdf

⁴⁶ COM(2017)054 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=COM:2017:0054:FIN>

Tilldelningen av gratis utsläppsrätter uppgick till något över 32,0 miljoner 2016⁴⁷. Omkring 6,0 miljoner utsläppsrätter auktionerades under perioden januari till december 2016.

I avvaktan på antagandet av lagstiftningsförslaget om EU:s utsläppshandelssystem för luftfart utfärdades utsläppsrätter i linje med den EES-interna räckvidden. Den justerade tilldelningen av gratis utsläppsrätter uppgick till något över 32,0 miljoner 2017⁴⁸. Dessutom tilldelades nästan 1,1 miljoner gratis utsläppsrätter från den särskilda reserven för snabbväxande luftfartygsoperatörer och nya aktörer. Detta är det första av fyra årliga utfärdanden under perioden 2013–2020. Mängden utsläppsrätter som ska auktioneras under 2017 kommer att stå i proportion till det totala antalet utfärdade utsläppsrätter. I tabell 9 visas en sammanfattning av verifierade utsläpp, gratis tilldelningar och auktioneringsvolymerna för luftfartssektorn sedan starten av fas 3 av EU:s utsläppshandelssystem.

Tabell 9: Verifierade utsläpp och tilldelningar till luftfartssektorn

År	2013	2014	2015	2016	2017
Verifierade utsläpp (miljoner ton koldioxidekvivalenter)	53 495 902	54 822 754	57 085 143	61 124 583	
Förändring av verifierade utsläpp jämfört med år x-1		1 326 852	2 262 389	4 039 440	
Gratis tilldelning (EU28+EES Eftastaterna)	32 455 312	32 403 025	32 152 526	32 036 975	32 018 239
Gratis tilldelning från den särskilda reserven för snabbväxande operatörer och nya aktörer	0	0	0	0	1 085 080
Volymerna auktionerade utsläppsrätter	0	9 278 000	16 390 500	5 997 500	4 730 500 ⁴⁹

Volymerna auktionerade utsläppsrätter för luftfart under perioden 2013–2015 återspeglar medlagstiftarens beslut 2013 att ”stoppa klockan”⁵⁰ och begränsa skyldigheterna när det gäller klimatförändringar till enbart flygningar inom EES, i syfte att stödja Icaos utveckling

⁴⁷ Uppgifter från juni 2017.

⁴⁸ Uppgifter från juni 2017.

⁴⁹ Uppgifter från augusti 2017, https://ec.europa.eu/clima/news/2017-auction-calendars-aviation-allowances-published_sv

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets beslut 377/2013/EU av den 24 april 2013 om tillfälligt undantag från direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen. Text av betydelse för EES. EUT L 113, 25.4.2013, s. 1.

av en global åtgärd. Luftfartssektorns efterlevnad sköts upp och inga utsläppsrätter för luftfart auktionerades under 2012 eller 2013. Således auktionerades 2012 års volymer 2014, medan efterlevnaden avseende luftfartens utsläpp 2013 och 2014 genomfördes 2015.

5. MARKNADSÖVERSIKT

En betydande del av de dagliga transaktionerna med utsläppsrätter sker i form av derivat (terminer, forwardkontrakt, optioner, swappar) som redan omfattas av EU:s förordning om finansiella marknader. Förordningen kommer att ersättas av det nya finansmarknadsdirektivet (Mifid 2*-paketet), som ska tillämpas från och med januari 2018.

Enligt detta nya direktiv ska utsläppsrätter klassificeras som finansiella instrument. Detta innebär att de regler som är tillämpliga på traditionella finansiella marknader (dessa omfattar handel med koldioxidderivat på ledande plattformar eller OTC-derivat) också ska tillämpas på spotsegmentet av den sekundära koldioxidmarknaden, vilket gör att utsläppsrätter får samma ställning som derivatmarknaden när det gäller transparens, investerarskydd och integritet.

Dessutom kommer andra delar av lagstiftningen om finansiella marknader att vara tillämplig genom korshänvisningar till Mifid 2-definitioner av finansiella instrument. Detta gäller särskilt förordningen om marknadsmissbruk**, som kommer att omfatta transaktioner och beteenden som berör utsläppsrätter både på primära och sekundära marknader. På liknande sätt kommer en korshänvisning till Mifid 2 i direktivet om bekämpning av penningtvätt*** att göra det obligatoriskt för koldioxidhandlare med Mifid-licens att göra kundkontroller på den sekundära spotmarknaden för utsläppsrätter.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG

*** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG

**** Kundkontroller är redan obligatoriska på den primära marknaden och på den sekundära marknaden för utsläppsrättsderivat.

I Mifid 2 och förordningen om marknadsmissbruk, som båda antogs 2014, föreskrivs vissa anpassningar av den allmänna ordningen efter de särskilda egenskaperna för koldioxidmarknaden (se rapporten om koldioxidmarknaden 2015).

Flera åtgärder som reglerar detaljerade aspekter av bestämmelserna i Mifid 2⁵¹ och förordningen om marknadsmissbruk⁵² antogs under 2016 och 2017.

5.1. Utsläppsrätternas rättsliga egenskaper och skattebehandling

Utsläppsrätters rättsliga egenskaper och deras skattebehandling varierar mellan länderna, eftersom dessa båda aspekter inte fastställs i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem. I stället är länderna skyldiga att årligen rapportera om de nationella system som rör utsläppsrätternas rättsliga egenskaper och deras skattebehandling i sina artikel 21-rapporter. Trots avsaknaden av harmonisering har det emellertid utvecklats en mogen och mycket likvid marknad under det senaste årtiondet. Den nuvarande rättsliga ramen skapar den rättsliga grund som krävs för en transparent och likvid koldioxidmarknad samtidigt som den garanterar marknadens stabilitet och integritet.

Behandlingen av utsläppsrätter varierar mellan länderna, från att de betraktas som finansiella instrument och immateriella tillgångar till att de är äganderätter och råvaror. Enligt artikel 21-rapporterna 2017 har minst fyra deltagande länder infört eller planerat förändringar av sin nationella lagstiftning, främst ändringar som rör genomförandet av Mifid 2.

När det gäller skattebehandlingen av utsläppsrätterna rapporterar bara tre länder att moms tas ut på utfärdandet av utsläppsrätter. Däremot tas moms ut på transaktioner med utsläppsrätter på den sekundära marknaden i de flesta deltagande länderna (alla utom Cypern, Estland, Island och Liechtenstein). En majoritet av länderna anger att de tillämpar metoden för omvänd skattskyldighet⁵³ på inhemska transaktioner som berör utsläppsrätter. Utsläppsrätter för bolag kan beskattas ytterligare (till exempel genom en bolagsskatt). Femton länder uppgav att ingen sådan beskattning fanns.

Såsom nämndes i den föregående rapporten om koldioxidmarknaden genomför kommissionen för närvarande en studie av utsläppsrätternas rättsliga status.

I ett aktuellt förhandsavgörande⁵⁴ den 8 mars 2017 avstod domstolen från att definiera utsläppsrätternas natur (se tillägg 5 till bilagan).

⁵¹ https://ec.europa.eu/info/law/markets-financial-instruments-mifid-ii-directive-2014-65-eu/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en

⁵² https://ec.europa.eu/info/law/market-abuse-regulation-eu-no-596-2014/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en

⁵³ Metoden för omvänd skattskyldighet innebär att ansvaret för att betala momsen flyttas från säljaren till köparen av en vara eller en tjänst och är ett effektivt skydd mot momsbedrägerier.

⁵⁴ Domstolens dom den 8 mars 2017 i mål C-321/15 ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA mot État du Grand-duché de Luxembourg, EU:C:2017:179.

6. ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH VERIFIERING AV UTSLÄPP

Övervakningen, rapporteringen och verifieringen av utsläpp av växthusgaser måste vara stabil, samstämmig, öppen och korrekt för att EU:s utsläppshandelssystem ska fungera på ett ändamålsenligt sätt. Detta kompletteras med ett tillförlitligt ackrediteringssystem för att se till att kontrollörer från tredje part håller tillräckligt hög kvalitet. Förordningen om övervakning och rapportering och förordningen om ackreditering och verifiering harmoniserar kraven på övervakning, rapportering och verifiering.

Övervakningssystemet i EU:s utsläppshandelssystem är utformat som ett antal ”byggklossar” som ger verksamhetsutövarna stor flexibilitet för att skapa kostnadseffektivitet och samtidigt uppnå hög tillförlitlighet i uppgifterna om de utsläpp som övervakas. Därför tillåts flera övervakningsmetoder (”beräkningsbaserade” eller ”mätningbaserade” och i undantagsfall ”alternativa metoder”). Metoderna får kombineras för enskilda delar av en anläggning. När det gäller luftfartygsoperatörer är endast beräkningsbaserade metoder genomförbara, där bränsleförbrukningen är den centrala parameter som ska fastställas för de flygningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. Kravet på att anläggningar och luftfartygsoperatörer ska ha en övervakningsplan som är godkänd av den behöriga myndigheten på grundval av förordningen om övervakning och rapportering förhindrar att övervakningsmetoderna väljs godtyckligt och varierar över tid.

Genom förordningen om ackreditering och verifiering för fas 3 och därefter har det införts en EU-omfattande harmoniserad metod för ackrediteringen av kontrollörer. Kontrollörer som är en juridisk person måste ackrediteras av ett nationellt ackrediteringsorgan för att kunna utföra kontroller i enlighet med förordningen. Det nya enhetliga ackrediteringssystemet har den fördelen att kontrollörer genom ömsesidigt erkännande kan arbeta i alla deltagande länder och på så sätt dra full nytta av den inre marknaden och bidra till tillräcklig kapacitet generellt.

6.1 Allmän utveckling

Kommissionen strävar fortsatt efter att förbättra de riktlinjer och mallar den tillhandahåller för att underlätta en konsekvent tillämpning av förordningen om övervakning och rapportering⁵⁵ och förordningen om ackreditering⁵⁶. Därför har ny vägledning om kontrollerna inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem utarbetats för att bidra till att samordna ländernas svar på en rekommendation från Europeiska revisionsrätten i vilken de uppmanas att införa mer enhetliga och ändamålsenliga kontrollramar för genomförandet av EU:s utsläppshandelssystem, inbegripet inspektioner.

⁵⁵ Kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 181, 12.7.2012, s. 30.

⁵⁶ Kommissionens förordning (EU) nr 600/2012 av den 21 juni 2012 om verifiering av rapporter om utsläpp av växthusgaser och tonkilometer och ackreditering av kontrollörer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 181, 12.7.2012, s. 1.

Kommissionen fortsätter också att uppmuntra förbättringar av ländernas övervakning, rapportering, verifiering och ackreditering inom EU:s utsläppshandelssystem. När så har varit lämpligt har riktlinjer klargjorts och utbildningstillfällen anordnats för att komma till rätta med en del av de vanligaste problemen som identifierades i de handlingsplaner som togs fram som hjälp för varje land⁵⁷.

Efterlevnadssystemet har effektiviserats genom att förordningen om övervakning och rapportering ger länderna möjlighet att göra elektronisk rapportering obligatorisk. De flesta deltagande länderna rapporterar om användningen av mallar eller system på basis av de minimikrav som anges av kommissionen. Fjorton medlemsstater har under 2017 rapporterat att de använder någon form av automatiserat IT-system för rapporteringen om EU:s utsläppshandelssystem (jämfört med tretton 2016 och tio 2015).

Såsom nämndes i föregående rapport om koldioxidmarknaden lanserade kommissionen DECLARE ETS MRVA i maj 2016 – ett webbaserat system som ska vara ett stöd till de deltagande länderna vid fullgörandet av de skyldigheter som sammanhänger med övervakningsplaner, årliga utsläppsrapporter, och rapporter om verifiering och förbättring inom EU:s utsläppshandelssystem.

6.2 Övervakningen i praktiken

Enligt de artikel 21-rapporter som har lämnats 2017 använder de flesta anläggningar den beräkningsbaserade metoden⁵⁸. Endast 150 anläggningar (mindre än 1,5 %) i 23 länder uppgavs använda system för kontinuerlig mätning av utsläpp. Dessa var mest frekventa i Tyskland och Tjeckien. Detta är ett land mer än föregående år, men en anläggning mindre totalt sett.

Endast 11 länder angav att alternativa metoder används av sammanlagt 36 anläggningar som omfattade omkring 5,1 miljoner ton koldioxid (jämfört med 6,6 miljoner ton föregående år). Nederländerna rapporterade en minskning av antalet anläggningar som använder alternativa metoder (nio jämfört med 12 föregående år). Två anläggningar (en i Storbritannien och en i Nederländerna) svarar för över hälften av de totala utsläpp som rapporterades där alternativa metoder används.

Det stora flertalet anläggningar uppfyller kraven för miniminivåerna⁵⁹ i förordningen om övervakning och rapportering. Endast 105 anläggningar i kategori C (jämfört med 113

⁵⁷ Dessa handlingsplaner är specifika för varje medlemsstat. Ett exempel på ett gemensamt problem skulle emellertid vara att klassificera rapporterade felaktigheter, bristande överensstämmelse och bristande efterlevnad på ett korrekt sätt i rapporterna om verifiering. Mallar och riktlinjer för tillämpning av förordningen om övervakning och rapportering och förordningen om ackreditering finns här: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_sv#tab-0-1

⁵⁸ Den främsta anledningen är att den mätningbaserade metoden kräver stora resurser och kunskaper för att man kontinuerligt ska kunna mäta koncentrationen av relevanta växthusgaser. Många mindre operatörer har inte dessa resurser och kunskaper.

⁵⁹ Enligt kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 ska alla verksamhetsutövare nå vissa miniminivåer. Stora utsläppskällor måste nå högre nivåer (till exempel högre tillförlitlighet i uppgifterna), medan mindre utsläppskällor omfattas av mindre stränga krav av kostnadseffektivitetsskäl.

föregående år och 118 året dessförinnan), 13 % (jämfört med 14 % 2016), angavs avvika från minst en parameter i kravet på att de högsta nivåerna ska tillämpas för de viktigaste bränsle-/materialmängderna. Dessa avvikelser är endast tillåtna om verksamhetsutövaren visar att den högsta nivån inte är tekniskt möjlig eller leder till orimliga kostnader. Om dessa villkor inte längre gäller måste verksamhetsutövarna förbättra sina övervakningssystem. Under rapporteringsperioden 2013 angavs det att 137 anläggningar i kategori C (16 % av det totala antalet) inte tillämpade de högsta nivåerna på ett eller annat sätt. Således har det skett en stadig förbättring av tillämpningen av de högsta nivåerna för anläggningar i kategori C varje år under fas 3 av EU:s utsläppshandelssystem.

På liknande sätt visar rapporterna från 22 deltagande länder (samma antal som föregående år) att totalt 26 % av anläggningarna i kategori B avviker från standardkraven om övervakning och rapportering i något avseende jämfört med 26 % föregående år och 28 % året dessförinnan. Även detta tyder på en stadig förbättring av antalet anläggningar som uppfyller de högsta nivåkraven.

6.3 Ackrediterad verifiering

Det totala antalet kontrollörer rapporteras inte i artikel 21-rapporterna, men en rimlig uppskattning på basis av det antal som är ackrediterade för förbränning (ackrediteringens primära omfattning) är att det fanns minst 130 olika ackrediterade kontrollörer för kontrollerna under 2016. Artikel 21-rapporterna 2017 visar att det fanns 47 enskilda ackrediterade kontrollörer på luftfartsområdet 2016. Det europeiska ackrediteringssamarbetet (EA) tillhandahåller en central länk till relevanta nationella ackrediteringsorgan och deras förteckningar över kontrollörer som har ackrediterats inom EU:s utsläppshandelssystem⁶⁰.

Det ömsesidiga erkännandet av kontrollörer mellan de deltagande länderna fungerar väl: de flesta länderna (29, alla utom Frankrike och Lettland) angav att minst en utländsk kontrollör är verksam inom deras territorium.

Kontrollörernas efterlevnad av förordningen om ackreditering och verifiering konstateras vara god. Endast en upphävning av en ackreditering och ett återkallande rapporterades, från Polen respektive Sverige (båda fallen gällde en kontrollör). Detta kan jämföras med 2015, då inga ackrediteringar upphävdes eller återkallades, och 2014 då ett återkallande rapporterades. Polen var det enda landet som rapporterade att omfattningen av en kontrollörs ackreditering hade begränsats 2016. Fyra länder rapporterade sådana begränsningar för fem kontrollörer 2015, och tre länder för sex kontrollörer 2014.

Det var färre länder som rapporterade inkomna klagomål på kontrollörerna under året (åtta, jämfört med nio föregående år). Det totala antalet klagomål minskade också med 17 %. De inkomna klagomålen har kunnat lösas i 96 % av fallen (samma som föregående år). Nio länder rapporterade bristande efterlevnad hos kontrollörerna i fråga om informationsutbytet

⁶⁰ EA:s lista med kontaktuppgifter för nationella ackrediteringsorgan som ackrediterar kontrollörer inom EU:s utsläppshandelssystem: <http://www.european-accreditation.org/information/national-accreditation-bodies-having-been-successfully-peer-evaluated-by-ea>

mellan de nationella ackrediteringsorganen och de behöriga myndigheterna (jämfört med 11 föregående år).

7. ÖVERSIKT ÖVER ADMINISTRATIVA ORDNINGAR

De länder som deltar i EU:s utsläppshandelssystem använder olika metoder när det gäller vilka behöriga myndigheter som är ansvariga för att tillämpa systemet. I vissa länder deltar flera lokala myndigheter, medan andra har mycket mer centraliserade system. Artikel 21-rapporterna ger en övergripande bild av varje deltagande lands organisatoriska struktur.

Inga väsentliga förändringar av de administrativa ordningarna i de deltagande länderna har konstaterats sedan föregående rapporteringsperiod. Enligt de artikel 21-rapporter som lämnades 2017 var i genomsnitt fem behöriga myndigheter delaktiga i tillämpningen av EU:s utsläppshandelssystem i varje land.⁶¹ När det gäller samordningen mellan myndigheterna används olika verktyg och metoder, såsom rättsliga instrument för central förvaltning av övervakningsplaner eller utsläppsrapporter (i 12 länder), bindande instruktioner och vägledning från en central behörig myndighet till lokala myndigheter (i tio länder), regelbundna möten med arbetsgrupper eller mellan myndigheter (i 15 länder) och gemensamma IT-plattformar (i 13 länder). Sju länder (Cypern, Estland, Island, Italien, Kroatien, Liechtenstein och Luxemburg) angav att de inte använde sig av något av de ovanstående verktygen.

När det gäller administrativa avgifter som länderna tar ut (för tillståndsgivning och godkända övervakningsplaner) angav 14 länder 2017 att de inte tar ut några avgifter för verksamhetsutövare (Cypern, Estland, Frankrike, Grekland, Irland, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Sverige, Slovakien och Tyskland), jämfört med 16 föregående år. Luftfartygsoperatörer betalar inga avgifter i 15 länder (Belgien, Cypern, Estland, Grekland, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Sverige, Slovakien, Spanien, Tjeckien och Tyskland), jämfört med 16 föregående år. Avgifterna varierar kraftigt från land till land och beroende av tjänsterna i fråga. Avgifterna för tillstånd och godkännanden av övervakningsplaner för anläggningar varierar till exempel mellan 5 och 7 621 euro, och avgifterna för godkännanden av övervakningsplaner inom luftfarten varierar mellan 5 och 2 400 euro.

De deltagande ländernas system är i stort sett effektiva, eftersom de är anpassade efter respektive lands administrativa organisation. Kommunikationen mellan de lokala myndigheterna och utbytet av bästa metoder mellan behöriga myndigheter, bland annat genom regelefterlevnadsforumet för EU:s utsläppshandelssystem, bör fortsätta att förbättras och uppmuntras. Det sjunde konferensen om regelefterlevnad inom EU:s

⁶¹ I vissa fall kan länderna rapportera flera regionala eller lokala myndigheter som en behörig myndighet.

utsläppshandelssystem⁶² genomfördes 2016, liksom två separata utbildningstillfällen kopplade till regelefterlevnadsforumet. Den årliga konferensen bidrar till att skapa så stor medvetenhet som möjligt om verksamheten inom regelefterlevnadsforumet, särskilt i fråga om dess fem arbetsgrupper för övervakning och rapportering, ackreditering och verifiering, luftfart, elektronikrapportering och avskiljning och lagring av koldioxid.

8. EFTERLEVAD OCH VERKSTÄLLANDE

Enligt direktivet om EU:s utsläppshandelssystem ska det tas ut en ”avgift för överskridande utsläpp” på 100 euro (indexerat) för varje ton koldioxid som släpps ut och för vilket det inte har överlämnats en utsläppsrätt i tid. Andra sanktioner vid bristande tillämpning av EU:s utsläppshandelssystem tillämpas i enlighet med nationella bestämmelser i länderna i fråga.

EU:s utsläppshandelssystem har en mycket hög grad av regelefterlevnad: varje år omfattas ungefär 99 % av utsläppen av det erforderliga antalet utsläppsrätter överlämnade i tid. 2016 var inget undantag. Mindre än en procent av de anläggningar som rapporterade utsläpp för 2016 hade underlåtit att överlämna utsläppsrätter för alla sina utsläpp när tidsfristen gick ut den 30 april 2017. Dessa anläggningar var ofta små och svarade för omkring 0,4 % av de utsläpp som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. Graden av efterlevnad av reglerna var också mycket stor inom luftfartssektorn: reglerna följdes av luftfartygsoperatörer som stod för mer än 99 % av de utsläpp från luftfarten som omfattas av systemet.

De behöriga myndigheterna gör fortsatt olika efterlevnadskontroller av de årliga utsläppsrapporterna. Enligt uppgifterna i de artikel 21-rapporter som lämnades in 2017 kontrollerade alla deltagande länder 100 % av de årliga utsläppsrapporterna för att se att de var fullständiga och internt konsekventa (utom Frankrike, 77 %, Sverige, 3 %, och Storbritannien, 62 %). Rapporterna visar också att i genomsnitt över 75 % av rapporterna genomgick kontroller av överensstämmelse med övervakningsplanerna (samtliga länder) och att omkring 75 % kontrollerades mot tilldelningsuppgifter (alla länder utom Finland, Malta och Norge). Tjugofem länder angav att de också dubbelkontrollerar mot andra uppgifter. Bara tre länder (Lettland, Slovenien och Slovakien) anger att de behöriga myndigheterna inte gör detaljerade kontroller av utsläppsrapporterna.

De artikel 21-rapporter som lämnades in 2017 visar att de behöriga myndigheterna i 16 länder (Belgien, Bulgarien, Danmark, Finland, Frankrike, Grekland, Kroatien, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Polen, Sverige, Slovakien, Spanien och Storbritannien) gjorde försiktiga uppskattningar av totalt 125 anläggningars utsläpp under 2016. 68 av dessa rapporterades emellertid av Storbritannien för utsläpp tidigare år, baserat på operatörernas meddelanden om nyligen upptäckta tidigare fel. Om uppgifterna från Storbritannien räknas av från de totala siffrorna för 2016 rapporterades 15 länder försiktiga uppskattningar av utsläppen

⁶² Konferenshandlingarna finns här: https://ec.europa.eu/clima/events/articles/0114_sv

från 57 anläggningar (cirka 0,5 % av det totala antalet anläggningar), jämfört med 45 anläggningar (0,4 %) 2015 och 37 anläggningar (0,3 %) 2014. De rapporterade utsläppen från dessa anläggningar var 1,9 miljoner ton koldioxid 2016 (jämfört med 8,3 miljoner ton föregående år och 9,1 miljoner ton året dessförinnan), cirka 0,1 % av de totala utsläppen (jämfört med nästan 0,5 % under de föregående två åren). De vanligaste skäl som angavs för försiktiga uppskattningar var att utsläppsrapporter saknades per den 31 mars eller att utsläppsrapporterna inte helt uppfyllde kraven i förordningen om övervakning och rapportering och förordningen om ackreditering och verifiering.

På luftfartsområdet rapporterades försiktiga uppskattningar på grund av saknade uppgifter av bara fyra länder, avseende 18 luftfartygsoperatörer (cirka 3,5 % av det totala antalet). Samtliga var små utsläpsskällor (under 0,2 % av utsläppen från luftfarten). Detta ska jämföras med 103 luftfartygsoperatörer (nästan 20 %) rapporterade av åtta länder föregående år.

De behöriga myndigheternas kontroller är också viktiga för att komplettera kontrollörernas arbete. För 2016 bekräftade alla deltagande länder att de utför ytterligare kontroller av anläggningar. De flesta länderna har liknande tillvägagångssätt när det gäller luftfartygsoperatörer (utom Lettland, Slovenien och Ungern). Det var emellertid bara 17 länder som rapporterade att de genomförde någon form av inspektioner av anläggningar 2016 (Cypern, Finland, Frankrike, Grekland, Irland, Island, Kroatien, Lettland, Litauen, Nederländerna, Norge, Spanien, Storbritannien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike⁶³).

För 2016 rapporterades tillämpning av avgifter för överskridande utsläpp bara för 14 anläggningar i fyra länder (en i Bulgarien, en i Polen, sex i Rumänien och sex i Storbritannien). På luftfartsområdet rapporterades tillämpning av avgifter för överskridande utsläpp för 48 luftfartygsoperatörer (en i Belgien, fyra i Spanien, 39 i Storbritannien och fyra i Tyskland).

10 länder bekräftade att påföljder (utöver avgifter för överskridande utsläpp) har utdömts under rapporteringsperioden 2016. Inga fängelsestraff har rapporterats, men 56 anläggningar och åtta luftfartygsoperatörer ålades böter eller erhöll formella skrivelser med ett totalt ekonomiskt värde på 1 573 389 euro. Omkring en sjättedel av detta belopp tillskrevs det faktum att den behöriga myndigheten och handelsorganisationen upptäckte att 19 anläggningar i Storbritannien drevs utan tillstånd. Dessa operatörer har nu tillstånd och svarar för merparten av det ökade antalet anläggningar som rapporteras från Storbritannien.

De vanligaste rapporterade överträdelserna 2016 var avsaknad av tillstånd (21 fall), underlåtenhet att rapportera kapacitetsförändring (14 fall), underlåtenhet att lämna in en verifierad årlig utsläppsrapport inom tidsfristen (9 fall), underlåtenhet att uppfylla tillståndsvillkor (sex fall) och underlåtenhet att följa en godkänd övervakningsplan (fem fall). Andra fall gällde att den årliga utsläppsrapporten inte uppfyllde kraven i förordningen om

⁶³ Som en del av inspektionerna i enlighet med direktivet om industriutsläpp.

övervakning och rapportering, underlåtenhet att överlämna tillräckligt många utsläppsrätter senast den 30 april samt underlåtenhet att lämna in förbättringsrapport.

9. SLUTSATSER OCH UTSIKTER

EU:s utsläppshandelssystem har även 2016 varit EU:s främsta verktyg när det gäller att bekämpat klimatförändringar på ett kostnadseffektivt sätt. Systemet gav minskade utsläpp från de deltagande anläggningarna med 2,9 %, vilket visar en minskande trend för utsläppen sedan fas 3 av systemet inleddes 2013. Överskottet av utsläppsrätter på koldioxidmarknaden sjönk till den lägsta nivån sedan den nuvarande handelsperioden startade. Marknadsstabilitetsreservens överskottsindikator som publicerades för första gången i maj 2017 banar vägen för ibruktagandet av reserven, den strukturella lösningen inom EU:s utsläppshandelssystem som syftar till att stabilisera den europeiska koldioxidmarknaden på medellång sikt, under 2019.

Viktiga framsteg har också gjorts på luftfartsområdet. Mot bakgrund av Icaos resolution 2016 om att minska de globala utsläppen från luftfarten har kommissionen vidtagit åtgärder för att även fortsatt tillämpa EU:s utsläppshandelssystem på luftfarten som i dag, i avvaktan på att det globala systemet träder i kraft, samt att planera för ett snabbt genomförande av det.

Dessutom har EU:s utsläppshandelssystem visat sig ha en stabil struktur även under det fjärde året av fas 3. Efterlevnadsgraden har konsekvent varit mycket hög både när det gäller fasta anläggningar och luftfartygsoperatörer, och den administrativa organisationen i de deltagande länderna har visat sig vara effektiv.

Den tusende auktionen i maj 2017 var en symbolisk milstolpe för den välfungerande infrastruktur som för ut utsläppsrätter på marknaden.

Efter mer än två års förhandlingar om förslaget om att reformera EU:s utsläppshandelssystem under den fjärde handelsperioden nåddes en avgörande överenskommelse i november 2017 vilket visar att Europeiska unionen nu låter sina åtaganden enligt Parisavtalet gå över i handling. Det reviderade och kraftigt förstärkta utsläppshandelssystemet kommer att utgöra en viktig del av EU:s bidrag till genomförandet av Parisavtalet och den globala övergången till en ekonomi med lägre koldioxidutsläpp.

Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka den europeiska koldioxidmarknaden och lämna nästa rapport i slutet av 2018.

BILAGA

Tillägg 1

Tabell 1: Antal gratis utsläppsrätter som har begärts för modernisering av elsektorn

	Antal gratis utsläppsrätter som har begärts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 10c			
Medlemsstat	2013	2014	2015	2016
BG	11 009 416	9 779 243	8 259 680	6 593 238
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420
CZ	25 285 353	22 383 398	20 623 005	15 831 329
EE	5 135 166	4 401 568	3 667 975	2 934 380
HU	7 047 255 ⁶⁴	i.u.	i.u.	i.u.
LT	322449	297113	269475	237230
PL	65 992 703	52 920 889	43 594 320	31 621 148
RO	15 748 011	8 591 461	9 210 797	7 189 961
Summa	133 059 430	100 568 867	87 532 554	65 990 706

Tabell 2: Maximalt antal gratis utsläppsrätter per år med undantaget från full auktionering för energisektorn

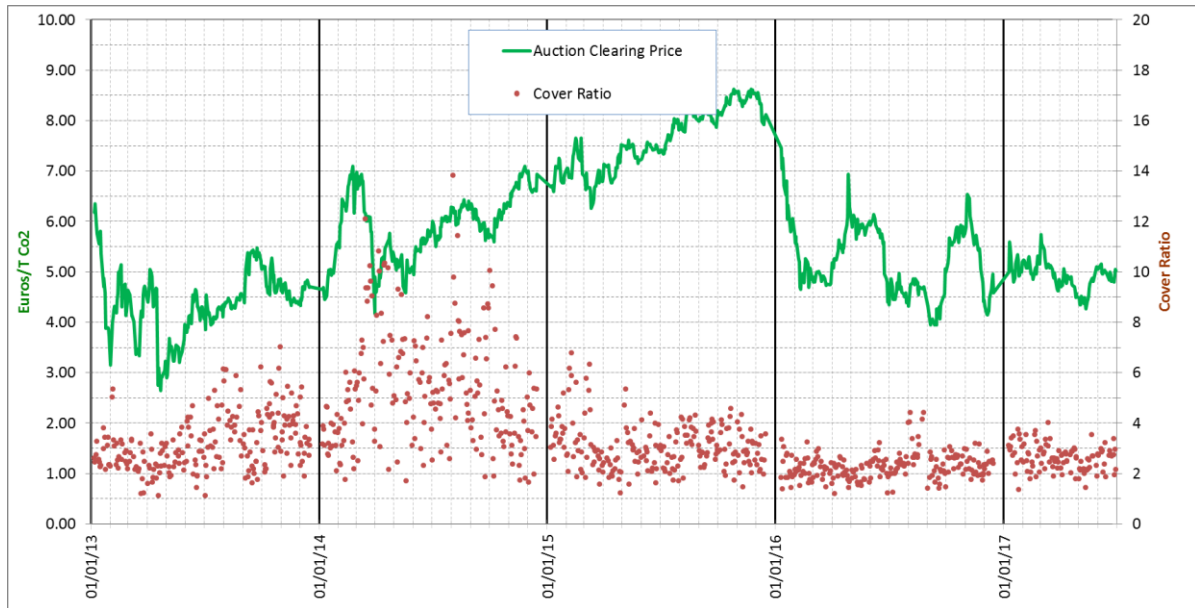
Högsta antal utsläppsrätter per år							
2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Summa
13 542 000	11 607 428	9 672 857	7 738 286	5 803 714	3 869 143	1 934 571	54 167 999
2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935657	575789	10 975 978
26 916 667	23 071 429	19 226 191	15 380 953	11 535 714	7 690 476	3 845 238	107 666 668
5 288 827	4 533 280	3 777 733	3 022 187	2 266 640	1 511 093	755547	21 155 307
7 047 255	0	0	0	0	0	0	7 047 255
582373	536615	486698	428460	361903	287027	170552	2 853 628

⁶⁴ Kroatien utnyttjade endast undantaget i artikel 10c under 2013

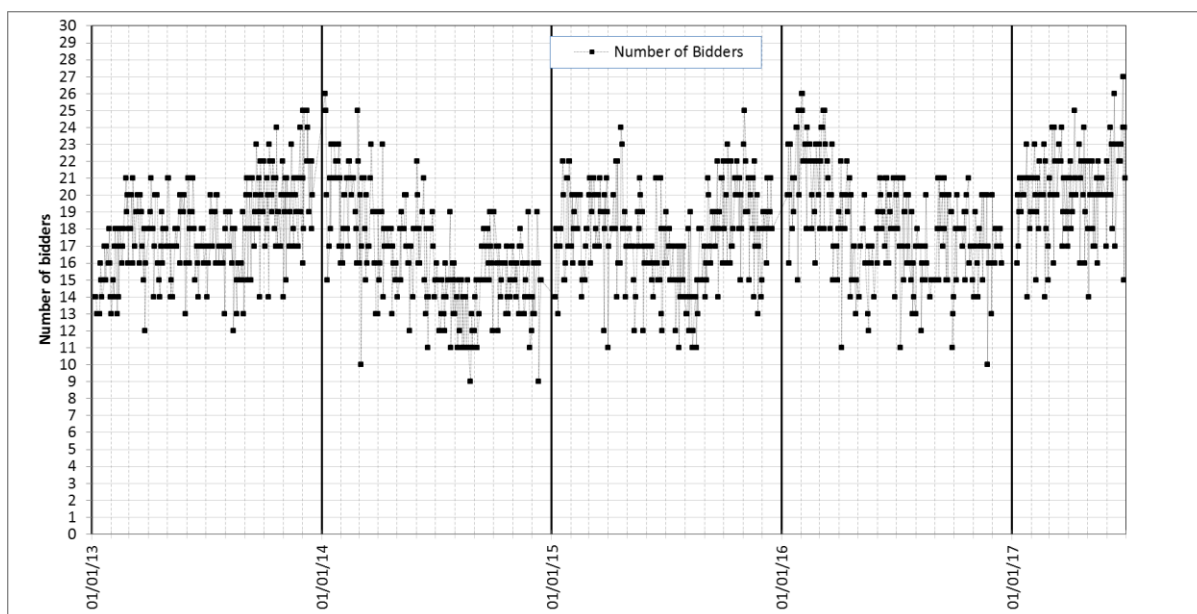
77 816 756	72 258 416	66 700 076	60 030 069	52 248 393	43 355 049	32 238 370	404 647 129
17 852 479	15 302 125	12 751 771	10 201 417	7 651 063	5 100 708	2 550 354	71 409 917
151 565 434	129 504 488	114 522 628	98 384 792	81 126 965	62 749 153	42 070 421	679 923 881

Tillägg 2

Figur 1: Översikt över auktioner för allmänna utsläppsrätter från 2013 till den 30 juni 2017

- Auktionspris
- Täckningsgrad

Tillägg 3

Tabell 1: Sammanfattning av utbytet av internationella reduktionsenheter till den 30 juni 2017

Internationella reduktionsenheter som utbytt till och med den 30 juni 2017	miljoner	procentandel ar		
CER	231,08	54,61 %		
Kina	164,30	71,10 %		
Indien	13,13	5,68 %		
Uzbekistan	8,04	3,47 %		
Brasilien	4,59	1,98 %		
Chile	3,11	1,34 %		
Korea	2,92	1,26 %		
Mexiko	2,75	1,19 %		
Övriga	19,25	8,33 %		
ERU	192,07	45,39 %		
			Spår 1	
			miljoner	procentandel av ERU
			Spår 2	
			miljoner	procentandel av ERU

Ukraina	147,69	76,89 %	145,95	78,32 %	1,74	0,91 %
Ryssland	32,06	16,69 %	32,06	17,20 %	0,00	0,00 %
Polen	2,82	1,46 %	3,02	1,62 %	0,00	0,00 %
Tyskland	1,65	0,85 %	1,66	0,89 %	0,00	0,00 %
Frankrike	1,24	0,64 %	1,24	0,67 %	0,00	0,00 %
Bulgarien	0,49	0,25 %	0,49	0,26 %	0,00	0,00 %
Övriga	6,21	3,23 %	1,76	0,94 %	4,35	2,26 %
Summa	423,16	100 %	186,18	96,83 %	6,09	3,17 %

Tillägg 4

Tabell 1: Delar i tillgång och efterfrågan i utsläppshandelssystemet

Del	Tillgång eller efterfrågan?	Offentliggörande	Uppdatering och osäkerhet
Totalt antal som har överförts från fas 2	Tillgång	Rapport om koldioxidmarknaden	Ingen uppdatering väntas eftersom fas 2 är slut. Slutlig siffra.
Tidiga fas 3-auktioner	Tillgång	Webbplatsen för Generaldirektoratet för klimatpolitik, EEX och ICE:s webbplatser	Ingår inte i det totala antal som har överförts från fas 2. Slutliga siffror.
Utsläppsrätter för NER300	Tillgång	EIB:s webbplats	300 miljoner utsläppsrätter monetariserades 2012–2014. Slutliga siffror.
Luftfartsauktioner	Tillgång	Webbplatsen för Generaldirektoratet för klimatpolitik, EEX och ICE:s webbplatser	Nej – justeringar återspeglas i volymerna för det efterföljande året. Auktionerna för 2013 och 2014 hölls under 2015.

Fas 3-auktioner	Tillgång	Webbplatsen för Generaldirektoratet för klimatpolitik, EEX och ICE:s webbplatser	Nej – siffran revideras inte. Utsläppsrätter som (t.ex. på grund av förseningar i starten av auktionering för vissa medlemsstater, t.ex. för EES-Efta) som inte har tagits med i auktioner kan emellertid auktioneras efterföljande år.
Gratis tilldelning (NIM)	Tillgång	EUTL, tabeller	Dessa siffror uppdateras under året. – Medlemsstaterna kanske gör sena inlämningar för föregående år, eller den faktiska tilldelningen kan vara lägre än den mängd som ursprungligen förutsågs.
Gratis tilldelning (NER)	Tillgång	EUTL, tabeller	EUTL ger en tillförlitlig lägesbild av faktisk tilldelning
Gratis tilldelning (luftfart)	Tillgång	EUTL, medlemsstaternas offentliggörande av tilldelningstabeller	
Gratis tilldelning (artikel 10c)	Tillgång	EUTL, statustabell	
Utsläpp (fasta anläggningar)	Efterfrågan	EUTL, regelefterlevnadsuppgifter	De uppgifter om regelefterlevnaden som offentliggjordes den 1 maj visar utsläpp och överlämnade utsläppsrätter för anläggningar som uppfyller reglerna (dvs. de anläggningar som har rapporterat för alla berörda år).
Utsläpp (luftfart)	Efterfrågan		Kontroll av regelefterlevnad för luftfartygsoperatörer för både 2013 och 2014 genomfördes 2015.
Annulerade utsläppsrätter	Efterfrågan		Rapport om koldioxidmarknaden

Tabell 2: Tidplan för publicering av uppgifter

Tidsschema	Uppgifter	Omfattning
-------------------	------------------	-------------------

1 januari–30 april år x	Uppdatering av gratis tilldelning till el (artikel 10c)	År x-1
1 april år x	Verifierade utsläpp Gratis tilldelning (artikel 10a.5) – NIM	År x-1
1 maj år x	Tidsfrist för efterlevnad: verifierade utsläpp och överlämnade utsläppsrätter	År x-1
Maj/oktober år x	Internationella reduktionsenheter som har utbytt	
Sista kvartalet år x	Rapport om koldioxidmarknaden	År x-1
Januari/juli år x	Status för reserven för nya deltagare – NER-tabell	
Offentliggörs inte på EU-nivå	Gratis tilldelning till luftfart offentliggörs på medlemsstatsnivå	

Tillägg 5

Tabell 1: Förhandsavgöranden av EU-domstolen som rör EU:s utsläppshandelssystemets funktionssätt under perioden juli 2016 till juni 2017

Målnummer	Berörd lagstiftning	Parter	Sammanfattning av målet	Datum	Sammanfattning av domslutet
Mål C - 461/15	Beslut 2011/278/EU	E. ON Kraftwerke/DE	Omfattningen av skyldighet att, för tilldelning av gratis utsläppsrätter, informera om ändringar av driften vid ett av bolagets elkraftverk	08.09.2016	Den behöriga myndigheten kan definiera vad som är ”relevant information” och ska rapporteras om kapacitet, verksamhetsnivå och drift vid en anläggning. Information kan betraktas som relevant oavsett om operatörens tilldelning förändras.
Mål C - 460/15	Förordning EU 601/2012	Schaefer Kalk GmbH & Co. KG/DE	Giltigheten hos uteslutandet av koldioxid som använts för produktion av utfällt kalciumkarbonat i artikel 49.1 och punkt 10 i bilaga IV	19.01.2017	I fråga om koldioxid som överförs från en anläggning för produktion av kalk och binds stabilt i produktionen av utfällt kalciumkarbonat strider artikel 49.1 och punkt 10.B i bilaga IV mot artikel 3 d i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem, eftersom det enligt dessa

					bestämmelser skapas en icke motbevisbar presumtion om utsläpp av koldioxid i atmosfären.
Mål C - 457/15	Direktiv 2003/87/EG	Vattenfall Europe Generation AG/ DE	När inträder skyldigheten att handla med utsläppsrätter för förbränning av bränsle i anläggningar med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW i bilaga I?	28.07.2016	Kategorin ”förbränningsanläggningar med en tillförd effekt på mer än 20 MW” i bilaga I ska inkluderas från och med det datum då det första utsläppet av växthusgaser från anläggningen sker (även innan det att anläggningen producerar någon el).
Mål C - 456/15. De förenade målen C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 och C-391/14–C-393/14	Beslut 2013/448/EU	Borealis Polyolefine GmbH/ AT Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft	Giltigheten hos beräkningsmetoden för den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn	14.07.2016 28.04.2016	Artikel 4 och bilaga II till beslut 2013/ 448/EU är ogiltiga. Data om utsläpp från ny verksamhet i befintliga anläggningar skulle inte ha beaktats, endast anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem från och med 2013. Den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn blir ogiltig från och med 01.03.2017.
Mål C - 321/15	Direktiv 2003/87/EG	ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/ LU	Frågan om överlämnande av felaktigt tilldelade utsläppsrätter och huruvida utsläppsrätter kan betraktas som egendom	08.03.2017	Medlemsstaterna har rätt att återkräva felaktigt tilldelade utsläppsrätter utan ersättning. Frågan om utsläppsrätternas rättsliga ställning är inte avgörande för bedömningen av ärendet.
Mål C - 272/15	Beslut 377/2013/EU, direktiv 2008/101/EG	Swiss International Air Lines AG/ UK The Secretary of State for Energy and Climate Change och Environment Agency	Strider beslut 377/2013/EU mot EU:s princip om likabehandling genom att det inför ett moratorium på kravet att överlämna utsläppsrätter avseende flygningar mellan EES-länder och icke EES-länder, men inte utsträcker moratoriet till flygningar mellan	12.12.2016	Det faktum att moratoriet på flygningar utanför EES inte är tillämpligt på flygningar till och från schweiziska flygplatser strider inte mot principen om likabehandling, vilken inte är tillämplig i förhållande till tredjeländer.

			EES-länder och Schweiz?		
Mål C - 180/15. Mål C - 506/14	Beslut 2011/278/EU, beslut 2013/448/EU	Borealis AB med flera/ SE Naturvårdsverket Yara Suomi Oy med flera/ FI Työ-ja elinkeinoministeriö	Giltigheten hos metoden för beräkning av den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn och metoden för fastställande av produktriktmärket för råjärn	08.09.2016 26.10.2016	Den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn blir ogiltig från och med mars 2017 (se mål C - 191/14 med flera). Metoden för fastställande av produktriktmärket för råjärn anses giltig. Rätten betonade principen att utsläppen inte ska dubbelräknas.
Mål C - 203/12	Direktiv 2003/87/EG	Billerud Karlsborg Aktiebolag/ SE Naturvårdsverket	Måste en operatör som inte har överlämnat tillräckligt många utsläppsrätter den 30 april betala en avgift oavsett orsaken till underlåtenheten även om operatören hade tillräckligt många utsläppsrätter den 30 april?	17.10.2016	De avgifter som anges i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem ska betalas även om en operatör som inte överlämnade utsläppsrätter i tid hade tillräckligt många utsläppsrätter den 30 april för att täcka föregående års utsläpp.